

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 6/2005 - 48 pàgines
Sessió ordinària del dia 26 de setembre del 2005

El dia 26 de setembre del 2005, dilluns, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 21/2005, que és el següent:

1. Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

2. Preguntes al Govern amb resposta oral.
(segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringueret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del Sr. Esteve López Montanya per motius familiars.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Manel Pons Pifarré, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació; Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Joel Font Coma, Ministre d'Economia; Carles Font Rossell, Ministre d'Esports i Voluntariat i Pere Torres Montellà, Ministre d'Agricultura i Patrimoni Natural.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16h)

El Sr. síndic general:

Pel punt u.

1. Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

Sr. Robert Call teniu la paraula.

El Sr. Robert Call:

Informe de la Comissió Permanent corresponent al període juliol-agost 2005

La Comissió Permanent, d'acord amb el que disposa l'article 37.6 del Reglament del Consell General, té l'honor de donar compte al Ple dels afers tractats i de les decisions adoptades fora del període de sessions.

Durant aquest període, la Comissió Permanent s'ha reunit els dies 1 de juliol i 31 d'agost.

En el decurs de la primera reunió la Comissió Permanent va analitzar les possibles incompatibilitats dels consellers generals en compliment del que estableix l'article 37.2 del Reglament del Consell General.

La segona reunió va servir per donar per finalitzats els treballs de la Comissió Permanent i aprovar el present informe.

En aquests termes queda redactat l'informe que la Comissió Permanent eleva al Ple del Consell General.

El Sr. síndic general:

Moltes Gràcies Sr. Call.

Doncs passàriem al punt dos de l'ordre del dia.

2. Preguntes al Govern amb resposta oral.

Abans de passar a les preguntes al Govern, us informo que s'ha afegit al llistat, que en aquest moment s'acaba de distribuir en la sessió, les tres preguntes de caràcter urgent admeses a tràmit per la Sindicatura del divendres, i que figuren en primer lloc en l'ordre de preguntes. Doncs, procedirem a la primera pregunta.

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern, presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de setembre del 2005, relativa a la Llei 17/2004, del 3 de novembre, de

l'impost indirecte sobre prestació de serveis empresarials i professionals.

Fou registrada amb el número 804, i publicada en el Butlletí número 22/2005, del 23 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Vicenç Alay Ferrer.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, tot i que, evidentment, vostès tenen el redactat de la pregunta, la introducció és bastant curta i per a la gent que ens està seguint per televisió, em permetré de llegir-la sencera. Diu:

La Llei 17/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre prestació de serveis empresarials i professionals preveu, en els seus articles 15, 20 i 21 i en les disposicions final primera i final tercera, la determinació per via reglamentària d'una sèrie de conceptes i qüestions de tot punt necessaris per a l'aplicació de la norma.

Atesa la data d'entrada en vigor de la Llei -el primer de gener de 2006- així com la dificultat que ha de suposar a tots els afectats l'adequació dels seus procediments a les previsions legals, demanem:

La pregunta que es formula, doncs, és la següent: per quin motiu, deu mesos després de l'aprovació de la Llei i a menys de tres de la seva entrada en vigor, el Govern no ha publicat encara els reglaments previstos en la *Llei de l'impost indirecte sobre prestació de serveis empresarials i professionals*?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern, Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Moltes gràcies Sr. síndic.

La raó per la qual el Govern encara no ha tret el reglament sobre la imposició indirecta, més concretament l'ISI i l'IPI, és perquè les lleis que es van votar el 2004 representen un gran pas endavant en tot l'aspecte impositiu de l'Estat d'Andorra, sobretot en la imposició indirecta. I des d'aleshores s'està treballant amb un programa informàtic que ens pugui permetre gestionar eficaçment la recaptació i les liquidacions d'aquest impost. És per això que ens hem volgut assegurar, que quan traurem el reglament, amb els annexes d'aquest reglament, estiguin ben disposats i les demandes d'informació

que es faran a l'obligat tributari, que es puguin gestionar amb eficàcia des del Govern.

A més a més, pensem que el reglament és una eina de gestió, més enfocat cap a la gestió del Govern de l'impost indirecte que cap a l'obligat tributari.

És per això que ens volem assegurar que quan traurem el reglament, -que esperem treure'l cap a finals d'octubre principis de novembre-, estigui ja contrastat amb el desenvolupament informàtic, que s'ha dut a terme.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, per la rèplica, Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Sí.

Bé, li agraeixo les seves explicacions, i jo he de dir que recolzant-me una mica, també, amb les mateixes, a veure, hi ha una cosa que queda bastant clara. Bé, abans de tot voldria dir que la nostra posició sobre l'ISI ja la coneixen. Ara no aprofitarem per encetar un debat sobre el model fiscal que defensem un partit i l'altre, -uns partits i els altres-, però en tot cas, sí que ens preocupa, que ja que això està recollit com a llei aprovada en aquesta Cambra, que la seva aplicació gaudeixi de totes les garanties per tothom, sigui pel propi Govern com per l'obligat tributari que vostè cita.

Jo deia en l'exposat que feia deu mesos que s'havia aprovat la Llei. De fet, el dilluns que ve en farà onze de mesos, i entenem que per una qüestió de seguretat, -com deia-, de l'obligat tributari, el Govern hauria d'haver fet un esforç, -esforç que no s'ha fet-, per posar a la seva disposició, doncs, un reglament, que segurament encara no és tant important com pot ser-ho en altres casos, però sí que forma part de la pròpia Llei o del propi desplegament legal, en el moment en què la persona que ha de complir amb aquestes obligacions tingui tota la informació que necessita.

Nosaltres pensem que aquesta mancança és una mancança important. És una Llei que difícil... bé no és que sigui... qualsevol llei és difícil quan s'implanta una llei de tipus fiscal. Però, en aquest cas hi ha una sèrie de singularitats que potser la fan encara una mica més complicada.

Entenem que això tothom ho veu així. A partir del moment que s'han fet cursos perquè els obligats tributaris disposin d'una informació suficient per fer-hi front; llavors, al nostre entendre, és un dèficit

important haver esperat més d'onze mesos per posar aquest reglament al carrer.

Li he de dir, respecte d'això... a més, hi ha una cosa... -perdoni que faci un incís-, en el moment de redactar la nostra pregunta, vostè acabava de fer una compareixença davant de la Comissió, i ens va comentar que estaven plantejant-se la possibilitat de fer algunes petites modificacions a la Llei, per tal de simplificar-ne el procediment. Jo li he de dir que, precisament, en nom del nostre grup i per ajudar a l'obligat tributari a complir millor les seves obligacions, i en definitiva, estem parlant llavors d'ajudar també l'Estat, a complir les seves. Entrarem properament una modificació pel que fa al termini d'entrada en vigor d'aquesta Llei, una demora que entrarem per via de proposició de llei, i que en tot cas ja debatrem en el seu moment.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, per la dúplica Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Primer. Dir-li que deu o onze pel que és un desenvolupament informàtic tant important com és el seguiment d'uns impostos indirectes a nivell de país, pensem des del Govern que no és un període excessiu.

Segon. La Llei, -aquesta Llei, la Llei de l'ISI i de l'IPI-, té un desenvolupament normatiu en el qual queden molt clars i molt especificats quines són les obligacions tributàries de cada obligat tributari. I ens hem reservat pel que és el reglament, les formes i terminis, així com els formularis que s'hauran de presentar a l'obligat tributari.

Tercer. Pensem que des del Govern s'està duent a terme una campanya d'informació a tot el teixit empresarial del país. Que s'ha començat amb la Cambra de Comerç, i que a finals d'aquest mes haurem arribat al voltant del 35% del teixit empresarial, obligat tributari amb la Llei de l'ISI. I que durant el mes d'octubre, novembre i desembre, continuarem amb aquesta campanya d'informació, perquè també ens hem adonat, a través d'aquests cursos que estem organitzant, que malgrat que la Llei porti onze mesos aprovada, ens trobem que moltes vegades amb aquests cursos que fem, hem de començar a explicar la pròpia Llei. És a dir, pensem que el primer que hem de fer és explicar ben bé la Llei, quines són les obligacions de l'obligat tributari, i després, quan surti la reglamentació, ja la donarem a conèixer àmpliament a tots els obligats tributaris

perquè aquests puguin i tinguin temps, per poder reaccionar davant d'aquest reglament.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna repregunta?

Sí, Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

A veure, intentaré formular-ho com a repregunta. I és preguntar al Sr. ministre, com podria valorar-se llavors... avui mateix acabo de llegir al diari unes declaracions d'un president, el degà d'un dels col·legis d'aquest país, i aquests últims temps hem pogut seguir a la premsa el posicionament d'alguns empresaris, en els quals apareix una incertesa o algun dubte a l'hora de la seva capacitat per fer front, com deia abans, amb les millors garanties, a aquesta Llei. Com ho valora vostè això? Aquestes manifestacions d'aquests col·lectius, en els quals sembla entendre's o sobreentendre's que hi ha dificultats per poder fer front ràpidament i en les millors garanties l'acompliment de la Llei?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre, si us plau.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Moltes gràcies Sr. síndic.

La Llei va ser aprovada, com vostè havia dit molt bé abans, el novembre del 2004. Quan va ser aprovada aquesta Llei, ja quedava molt clar quines eren les obligacions de l'obligat tributari. És a dir, dins del que és la factura ha de posar-hi l'ISI inclòs, el tipus d'ISI que ha d'aplicar el consumidor final, així com els mòduls que serien aplicats en el seu sector. Això el reglament no ho desenvoluparà. Ja està desenvolupat en la pròpia Llei. L'única cosa que desenvoluparà el reglament seran els continguts, per si hi ha algun error en la formulació d'aquest ISI. És a dir, coses que, segons aquesta Llei, no entraran en vigor fins l'any 2007.

I l'única cosa que hi ha d'urgent, que hi podria haver d'urgència en el reglament, seria el propi formulari que s'haurà de presentar davant del Ministeri de Finances, que cada obligat tributari haurà de presentar davant del Ministeri de Finances.

Per tant, aquestes declaracions jo no les puc valorar, perquè no sé amb què es basen aquestes declaracions. La postura del Govern i la postura del Ministeri de Finances, en aquest sentit, com a òrgan

responsable, és que ja hi ha hagut molt de temps des que es va aprovar la Llei fins a la data d'avui, i que s'està duent a terme tota una campanya d'informació a l'obligat tributari, que es continuarà aquesta campanya d'informació durant els propers noranta dies molt intensament, i durant tota la durada del 2006.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Dallerès volíeu fer una repregunta?

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

He escoltat amb atenció, i la pregunta... potser abans de posar-la fer una mica d'història, només recordaré dos o tres punts. En el moment en què es va aprovar la Llei, primer en Comissió, concretament pel que és la disposició final, les tres disposicions finals que van poder sortir modificades gràcies a una esmena del CDA, que després es va transaccionar en Comissió, un dels elements que va fer que es posés com a data d'aplicació de la Llei, -d'entrada en vigor de la Llei-, va ser l'1 de gener del 2006, i va ser justament el fet que es pogués disposar dels reglaments. I a mi em sembla, pel que he sentit ara, doncs, que el criteri aquest hauria canviat.

És a dir, més que parlar, donar una informació total, no solament de la Llei, però inclús de la part del reglament, la part que desenvolupa els reglaments, i va ser l'element que va decidir d'allargar, -perquè sinó hagués entrat en vigor al cap de sis mesos-, i es va optar per allargar a un any, justament per poder donar amb temps tota aquesta informació.

Llavors, la pregunta és: és que ha canviat el criteri? Perquè ara sembla ser que no estan pensant en l'obligat tributari pel fet que hi hagi el retràs aquest, sinó que és únicament per un problema informàtic, o d'adaptació informàtica de tot el sistema. Llavors la pregunta és que si han canviat els criteris entre el moment que es va aprovar la Llei, i que per això es va adoptar el temps aquest; o és que llavors se'ns van explicar històries?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Jo suposo que l'esperit amb el qual es van desenvolupar les disposicions finals primera i tercera, quant al desenvolupament del reglament, era per

una part l'obligat tributari, però per l'altra part havia de ser, forçosament, la preparació de l'Administració central en tots els seus deures. Vull dir un sistema d'imposició indirecta com aquest, una Administració central no pot improvisar en dos dies. Aleshores, l'única cosa que jo estic dient, és que la Llei és prou específica en tot el que fa a les disposicions sobre l'obligat tributari i sobre l'impost.

L'única cosa que ens queda per desenvolupar via reglamentària, -i torno a insistir-, són els formularis. I els formularis nosaltres hem pres la decisió de posposar aquesta publicació del reglament, -que està preparat-, fins que no es facin totes les proves necessàries, aquests formularis no es podran tractar informàticament al Ministeri. És l'única cosa.

De fet, nosaltres estem fent tots els cursets amb la Cambra de Comerç, -que vam començar a mitjans d'aquest mes-, i molts dels formularis ja els estem ensenyant. El que no volem fer nosaltres és publicar un reglament, i després haver de canviar els formularis per poder-los adaptar a un sistema informàtic.

És a dir, nosaltres pensem: un, que no s'ha canviat l'esperit de la Llei; dos, que el reglament és important, però no és substancial a l'hora de l'aplicació d'aquesta Llei; tres, que el més important és la campanya que estem fent de conscienciació a tot l'obligat tributari, i d'informació a tot l'obligat tributari. I que per tant, continuarem amb aquesta esmena, i el reglament estarà a disposició de tots els obligats tributaris dos mesos abans d'entrar en vigor la Llei, amb el temps suficient perquè puguin utilitzar aquests formularis.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

No, No. L'he entès bé la primera vegada, però és que no m'ha contestat la pregunta. I la contesta em torna a portar al mateix. És a dir, jo no he parlat en cap moment que es modifiqués l'esperit de la Llei. L'esperit de la Llei continua sent el mateix. L'única cosa que dic és que l'esperit que va portar a l'aplicació de les transitòries tal com es van aprovar, no és únicament pensant en el Govern. Govern, teòricament, ja tenia feta la seva tasca, segons se'ns va dir. I era essencial, teòricament s'havien d'aprovar els reglaments dins dels tres mesos que seguien, i l'esperit que va motivar la transitòria que va portar fins al 2001, i que en Comissió la vam aprovar mitjançant transacció tots els grups, va ser de donar

un temps suficient perquè les empreses es poguessin preparar. La pregunta només era molt senzilla. Els criteris han canviat des del moment aquell, sobre l'actual? Sembla ser que sí, però no m'ho vol contestar.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Dallerès, vostè fa una hipòtesi, que jo desconec completament, sobre el que és l'esperit de les disposicions primera i tercera, si era a favor de l'obligat tributari. Aleshores, jo igual que vostè que fa una altra hipòtesi, faig una altre hipòtesi basant-me en què aquesta disposició primera i tercera, no és només per l'obligat tributari, sinó que és per una preparació del Govern. Com que jo no he assistit en aquestes reunions, jo he de basar-me també en unes altres hipòtesis.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, si no hi ha cap més repregunta, doncs passàrem a la pregunta número dos.

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern, presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de setembre del 2005, relativa a unes obres que s'han estat duent a terme per damunt del riu Ariège a la zona de l'estany de les Abelles.

Fou registrada amb el número 805, i publicada en el Butlletí número 22/2005, del 23 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

L'article 6 de la Llei de policia i protecció de les aigües de 31 de juliol del 1985 estipula que: "tota captació d'aigua potable, sigui d'origen superficial o subterrani, haurà de quedar aïllada mitjançant la creació d'un perímetre de protecció, a l'interior del qual no podrà dur-se a terme cap activitat sense la prèvia autorització del Consell Executiu" (entengui's Govern tal com bé resta precisat en l'exposició de

motius del decret pel qual s'aprova el Reglament de modificació del reglament tecnicosanitari per al subministrament i el control de la qualitat de l'aigua destinada al consum humà).

Tenint en compte que s'han estat duent a terme unes obres per damunt del riu Ariège (riu i línia divisòria amb França), a la zona de l'estany de les Abelles on el Comú d'Encamp disposa de dues captacions d'aigua potable per al subministrament de la població del Pas de la Casa, i que no ens consta que el Comú d'Encamp hagi donat cap autorització en aquest sentit, considerant que ja hem viscut tots plegats, a Andorra, més d'un mal ensurt en el tema del tractament de les aigües en els darrers anys, formulo la present pregunta :

S'ha demanat permís al Govern per a la realització de tal obra? En cas afirmatiu, en quins termes ha estat concedit tal permís?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern, Sr. Pere Torres teniu la paraula.

El Sr. Pere Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Contestant aquesta pregunta, evidentment, no hi va haver cap sol·licitud demanant la construcció de dita obra. Però sí que hi va haver una sol·licitud, que es va entrar una sol·licitud de la societat Domaine Porté des Neiges, demanant l'autorització per utilitzar la palanca provisional instal·lada sobre el riu Ariège part França, part Andorra.

Tot i això, el dia 28 de juliol del 2005, va tenir lloc a l'Edifici del Govern d'Andorra una reunió per tractar el tema d'aquesta palanca provisional, en la qual hi eren presents: el Sr. Miquel Alís, Hble. Cònsol Major de la Parròquia d'Encamp; El Sr. Joan Viladomat, representant del Domaine Porté des Neiges; el Sr. Juli Minoves, M. I. Ministre d'Afers Exteriors, cooperació i Cultura; el Sr. Antoni Puigdemívol, M. I. Ministre de Medi Ambient i Turisme; jo mateix, i el Sr. Josep Escaler, director de Medi Ambient.

En la dita reunió es van prendre els següents acords:

Primer. Que es podia utilitzar la palanca provisional que s'hi accedeix pel camí d'ús públic del Costa Rodona fins l'estany de les Abelles, per tal de transportar-hi els materials necessaris pel tram final de l'obra que es feia en terreny francès.

Segon. Que es tancaríen les captacions d'aigua que es troben aigües avall de dita palanca provisional.

I tercer. Que en cas que s'observés una alteració en la qualitat de l'aigua per causa del pas de vehicles per dita palanca, es comunicaria immediatament aquesta circumstància als serveis d'aigua del Comú d'Encamp.

Aquests van ser els acords verbals referits a la utilització de la palanca provisional instal·lada sobre el riu Ariège, que es van prendre entre totes les parts assistents a dita reunió el dia 28 de juliol del 2005.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, per la rèplica, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Estava al corrent que hi havia hagut una reunió, i justament d'aquí ve la meua pregunta, perquè el que trobo preocupant, és que hi ha uns textos que són molt clars, he citat la Llei de policia i protecció de les aigües, però podria anar també a les ordinacions del 80 sobre modificació de terrenys, o la del 87, que totes determinen l'obligació per qualsevol empresa o qualsevol particular que vulgui fer una obra, de demanar permís.

En aquest cas, són unes obres sobre el riu Ariège, i el que trobo estrany és que, doncs, aquí s'accepti que no es demani permís, quan qualsevol particular que vulgui fer una obra està obligat a demanar permís a l'Administració, en el cas que es toquin rius i que es toquin aigües, en aquest cas, toca Govern.

Em consta que es va avisar al Govern que estava passant això el més de juny. I trobo estrany que es faci mitjançant una reunió es donen unes autoritzacions d'aquest tipus, i no hi consta res escrit, i em demano si realment qualsevol ciutadà que vulgui fer obres al costat del riu, sigui allà on sigui, pot procedir de la mateixa manera, i el Govern no tindrà en compte les ordinacions, tant del 80 com del 87, com de la Llei de Policia de les aigües.

Bé, doncs, haurem d'acceptar que les lleis que es voten aquí en aquesta Cambra serveixen de ben poc, si es continua fent així.

Llavors, m'ha contestat una part de la pregunta, però tampoc del tot. Llavors em costa tornar a posar una pregunta, perquè heu sigut molt clar. Però sí que faré una repregunta en el sentit de: què passaria? S'està utilitzant, o sigui, hi ha obres sobre aquest tram des de fa tres mesos-, es deixa utilitzar, sabem que s'estan duent a terme, que hi ha ginys que hi estan treballant, que hi poden haver fugues d'hidrocarburs. Cosa que, doncs, en tot cas, el dia que es constati

que així ha sigut, -que és el tercer punt, semblaria ser d'aquest acord del qual es va poder arribar-, doncs s'hauran de tancar les captacions. Llavors demano, i què passarà aquest hivern si es dóna aquest cas? Com se subministra amb l'aigua el Pas de la Casa, si de les tres captacions se n'han de tancar dos?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Torres per la dúplica.

El Sr. Pere Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com bé he deixat clar en el meu exposat, en la reunió que es va fer amb tots els assistents, va quedar clar que la captació que hi havia per la part de baix de la palanca provisional, que és la que podria originar algun problema, aquesta es va tancar. I això es va tancar amb un acord que vam prendre la gent que estaven utilitzant aquesta palanca amb els encarregats de l'aigua potable del Comú d'Encamp. Aquesta captació es va tancar provisionalment mentre s'estaven fent aquestes obres, perquè es considera que durant l'estiu, la captació que hi ha dins de l'estany és suficient. Per tant, no fa falta utilitzar les dos captacions, perquè finalment, la captació que tenim a la part de baix de la palanca provisional que s'ha instal·lat, és una captació que no porta l'aigua directament al Pas de la Casa, sinó que la retorna dins de l'estany, per la temporada d'hivern quan l'aigua que marxa és retornada dins de l'estany.

L'estany de les Abelles, des de molt temps, és un estany en el qual hi ha un camí públic per accedir-hi, i hi accedeix tothom que vol: gent, turistes, bestiar, tot el que faci falta, i des de sempre.

Llavors, quan esteu parlant que hi ha un perill allí constant... hi pot ser, però és que vull dir... i si hi ha un perill tothom hi està involucrat aquí dins, perquè el que està clar és que allí no s'ha marcat cap zona de protecció, que seria molt difícil de marcar. Perquè s'hauria de marcar una zona de protecció que protegiria el costat d'Andorra, -que estaria molt ben protegida-, però també s'hauria de marcar una zona de protecció del costat francès, -que no sé si jo aquests senyors ens deixarien marcar la zona de protecció. Llavors tots sabem que estem parlant d'un punt que és força litigiós, que no és fàcil de tractar, perquè no és un punt que només es pugui tractar a Andorra, és un punt que ha de tractar el Govern d'Andorra i el Govern Francès, en aquest cas. Llavors, és per això.

De totes maneres, si com diu el Sr. Dallerès a veure com la rebrem a l'hivern, i com serà el problema de la potabilitat de l'aigua? Segons he tingut informació

aquest matí, en el termini de deu dies, la palanca aquesta provisional es retirarà perquè ja s'hauran acabat les obres. Llavors suposo que aquest problema quedarà acabat.

Però, que quedi clar que de problemes d'aigua per culpa de la palanca no n'hi hauria d'haver, perquè la captació que hi ha de la part de baix de la palanca està tancada, i per tant, allí no s'utilitza aigua de la palanca cap avall.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna altra repregunta?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

És únicament per incidir sobre un punt que ha donat ara, que prèviament m'ha respost, però voldria demanar, sobre el terme de palanca provisional, m'heu dit que d'aquí deu dies estarà tancada. Vol dir que en principi a partir de mitjans d'octubre la palanca deixarà de funcionar?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Torres.

El Sr. Pere Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, queda clar així que en el termini d'uns deu dies la palanca aquesta provisional es retirarà i que s'hauran acabat les obres sobre... qualsevol obstacle sobre el riu Ariège.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Rodríguez teniu la paraula per la repregunta.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo torno a la pregunta inicial, i si em pogués contestar el Sr. Torres o el Govern, perquè la pregunta es fa al Govern: és cert que no s'ha demanat cap permís al Govern, i que per tant, el Govern no ha donat cap autorització per les obres a les quals feia referència en la pregunta del Sr. Dallerès?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Torres.

El Sr. Pere Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Com bé he dit al principi del meu exposat, és cert que no s'ha demanat cap demanda d'autorització de construcció, però sí que s'ha demanat una demanda d'utilització de la palanca, que encara no ha estat contestada.

El Sr. síndic general:

Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Només si em pot aclarir el ministre si la demanda ha sigut per escrit o verbal.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Torres.

El Sr. Pere Torres:

La demanda va ser per escrit.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre del dia...

El Sr. Pere Torres:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre d'Agricultura.

Passariem a al tercera pregunta de l'ordre del dia.

3. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern, presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 23 de setembre del 2005, relativa al Decret

d'estructuració del Ministeri d'Esports i Voluntariat.

Fou registrada amb el número 806, i publicada en el Butlletí número 22/2005, del 23 de setembre.

Exposa la pregunta la Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

En el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* del dia 21/09/2005, per fi hem vist el Decret d'estructuració del Ministeri d'Esports i Voluntariat. No podem dir que no l'esperàvem amb expectació, ja que no s'entenia bé a quin voluntariat es referia, doncs la paraula voluntariat engloba una extensa quantitat d'àrees d'actuació, com poden ser les assistencials, de serveis socials, cíviques, educatives, culturals, etc. En aquest Decret finalment podem comprovar que es refereix exclusivament al voluntariat esportiu, que el Ministeri d'Esports vol fomentar, així com crear un Pla nacional del voluntariat esportiu. Entenem que és positiu que Govern fomenti el voluntariat en qualsevol de les seves àrees d'actuació, però considerem imprescindible que abans de fer qualsevol acció, s'haurien de crear normes legals sobre el voluntariat per tal de regular entre altres, que entenem per voluntariat, com han de ser les seves accions, quins drets i obligacions tenen els voluntaris, etc.

Ateses les consideracions exposades, pregunto:

Ha previst el Govern presentar a tràmit parlamentari durant aquest període de sessions una Llei del Voluntariat?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern, Sr. Font, ministre d'Esports i Voluntariat.

El Sr. Carles Font:

Gràcies Sr. síndic.

El voluntariat es troba en un seguit de reptes que són fonamentals amb vista a enfrontar positivament el seu futur. Reptes com ara: la societat de la informació i les noves tecnologies de la comunicació, la mundialització, l'enfortiment de la democràcia i la cohesió social, les noves necessitats socials emergents, els nous marcs de relació entre el sector social, públic i privat, la sostenibilitat i la degradació ambiental, l'equitat i la justícia social, el foment del bé comú, la nova cultura organitzativa, el paper dels

valors de la comunitat, el foment de la convivència, la immigració, les noves formes de voluntariat, etc.

Volem posicionar el moviment del voluntariat per tal d'afrontar aquests reptes i materialitzar-los en oportunitats per a la societat i per al sector en cadascun dels seus àmbits d'actuació; molt especialment en el voluntariat esportiu.

Volem potenciar la participació ciutadana en el marc del voluntariat i en els assumptes d'interès general, en un reconeixement explícit del seu dret a implicar-se, i invertir amb responsabilitat i de forma voluntària en la vida ciutadana, com un dels pilars fonamentals de la societat andorrana i un dels principis elementals de la democràcia.

Cal recordar que fa 75 anys, la nostra societat ja s'organitzava a l'entorn del voluntariat esportiu, creant la primera entitat esportiva l'any 1932, amb l'objecte de fomentar i desenvolupar l'activitat física i esportiva sense finalitat de lucre. Des de la tasca iniciada per aquells pioners fins al dia d'avui l'associacionisme esportiu ha evolucionat molt, les 154 associacions esportives actuals així ho demostren, i les més de 1.000 persones que desenvolupen tasques d'estricta voluntariat i que mai agraiem prou la seva feina, ens animen a continuar treballant en aquesta direcció.

Per això, cal donar un nou impuls a la revitalització del voluntariat esportiu treballant des de la base el voluntariat i incentivant la participació de les persones a partir de les noves formes de relació i el foment de noves figures. Cal sensibilitzar i crear un clima favorable en l'opinió pública i els agents públics, econòmics i socials sobre la importància del voluntariat i la necessitat de potenciar-ne la millora i el creixement.

En l'actualitat, hem iniciat els contactes amb algunes associacions a fi que ens facin part dels seus neguits.

Volem continuar i ampliar aquests contactes per poder conèixer de primera mà el que espera la societat civil en matèria de voluntariat. Un cop haguem analitzat les seves demandes decidirem si s'ha de tirar endavant una llei específica del voluntariat o adoptarem d'altres fórmules; alternatives com podria ser un pla nacional del voluntariat. Si finalment optem per fer una llei específica, aquesta es farà amb el màxim consens possible, i implicarà tant com puguem els beneficiaris d'aquesta llei, és a dir, totes aquelles entitats que desenvolupen tasques de voluntariat.

Per tant, per respondre a la seva pregunta, li confirmo que no tenim la previsió d'entrar a tràmit parlamentari una llei específica del voluntariat en aquest període de sessions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel torn de rèplica, Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, el Sr. ministre em diu que no tenen la intenció per ara de presentar una llei del voluntariat. Tot aquell discurs que ha fet dels voluntaris, no en tingui cap dubte que nosaltres també el coneixem, que sabem la importància del voluntariat. I tot aquest Pla nacional del voluntariat de l'esport també ho trobo molt bé, sobretot per emplenar de contingut una cartera que menys la del Ministeri de Salut, doncs, pot semblar que està una miqueta més buideta que les altres.

Però, escolti'm, això no justifica que no hi tingui d'haver una llei del voluntariat. Perquè si vostès volen promoure només... o iniciar, i la implicació del Govern per promoure només el voluntariat esportiu, vostè Sr. ministre està fent dos classes de voluntariat aquí a Andorra. Estan reconeixent el voluntariat esportiu i, en canvi, s'obliden de tota la resta del voluntariat.

Nosaltres entenem, des del principi de, diguéssim, d'igualtat que ens mou els socialdemòcrates, que no hi pot haver dos classes de voluntariat, de la mateixa manera que tampoc no hi pot haver dos classes de ciutadans. I això és el que vostè està fent amb aquest Pla nacional de voluntariat dedicat només a l'esportiu.

Jo demano: aquest reconeixement no se'l mereixen els altres voluntaris que fa tants anys, com vostè diu, -100 i escaig d'anys, 75 anys. Inclús aquí a Andorra hi ha associacions del voluntariat de fa molt temps, associacions sanitàries de voluntariat social, de voluntariat cultural, educatiu. Doncs, nosaltres entenem que sí. Perquè per fer un... per reconèixer a tots els voluntariats amb la seva justa mida, això només es pot fer amb una llei i amb unes normes legals. S'ha de fer una llei que reconegui unànimement a tot el voluntariat, no solament l'esportiu. Una llei que expressi el compromís dels poders públics per impulsar-la i promocionar-la, però no solament el voluntariat esportiu, sinó a tot el voluntariat. Ha d'haver-hi, primer, el Govern, ja que hi té una implicació directa sobre el voluntariat, ha de determinar quins són els principis d'actuació d'aquest voluntariat. Hem d'entendre ben bé que és un voluntari, que és una associació de voluntariat, i sobretot, crec jo, que una llei ha de dir el grau d'autonomia i de llibertat que han de tenir les

associacions del voluntariat envers els poders públics. Perquè a veure, fins ara, el Govern no ha estat mai, diguéssim, implicat a fer cap pla, i en canvi, han existit aquestes associacions de voluntariat.

Jo crec..., jo ja ho he dit en la meva pregunta, nosaltres ja estem d'acord en què s'ha de fomentar, promocionar i impulsar el voluntariat, però no es poden fer discriminacions. Si es comença per impulsar, s'ha d'impulsar a tots de la mateixa manera. No l'esportiu perquè sigui l'esportiu, o el social perquè sigui el social.

Vostè diu que no volen, o no tenen intencions de fer aquesta llei. Nosaltres abans que els poders públics tinguin accions directes sobre el voluntariat, la creiem indispensable, i nosaltres sí que avui aquí agafem el compromís, tant aviat com puguem, de presentar una llei que reguli i faci totes les normes de tot el voluntariat, de tot el voluntariat d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre d'Esports i Voluntariat teniu el torn per la dúplica.

El Sr. Carles Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo li puc dir que nosaltres no exclouem cap tipus de voluntariat. Vull dir, nosaltres el voluntariat l'entendem un voluntariat global. No volem segmentar amb diferents tipus de voluntariat, perquè dintre del voluntariat s'hi pot trobar el voluntariat esportiu, el social, el cultural, l'ambiental, el cívic-comunitari, i el de cooperació internacional, fins hi tot.

Això aquest aspecte queda molt demostrat, no fa gaire temps, amb els Jocs dels Petits Estats d'Europa, amb la participació de 1450 persones, que és prou important, per un petit país com nosaltres, si ho mesurem percentualment.

Llavors aquests voluntaris no només provenen de l'esport, són sinó també de moltes altres associacions i ONGs del país. Però nosaltres intentarem canalitzar el voluntariat, perquè hem mirat estadístiques dels països veïns i d'altres països, que molts dels voluntariats es canalitzen vers l'esportiu, i amb aquell es comença un altre voluntariat, ja que el que pensem és que la gent té més atractiu per l'esportiu, ja que hi ha molta gent que per facilitats d'anar a actes esportius per passió i tal, és molt més fàcil que l'altre. Per això seria una fórmula de captar la màxima quantitat de voluntaris que puguem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, doncs, entrant al torn de repreguntes.

Sí, Sra. Mariona González, si us plau.

La Sra. Mariona González:

A veure, com li repreguntaria això? Doncs, si vostè em parla que aquí engloben, no només un voluntariat sinó com a mínim quatre, doncs, jo li demanaria per què li'n diuen Pla nacional del voluntariat esportiu?

Perquè miri, el que fa voluntariat social, o voluntariat assistencial, potser això el motiva molt més que el voluntariat esportiu. I continua insistint... és a dir, a veure, s'impulsi o es promocioni el voluntariat que sigui, hi ha d'haver unes normes, i aquests voluntaris han de tenir uns drets i unes obligacions.

Jo li repreguntaré i li faria la pregunta, doncs: què faran una altra vegada el decret i li modificaran el nom, i li posaran Pla nacional del voluntariat, exclusivament? De totes maneres la llei hi hauria de ser igualment, sigui dedicada a un o a tots, ha de ser-hi la llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres no exclouem cap llei. Ho he dit ben bé en la meva resposta oral. Nosaltres estem parlant, per exemple amb diferents sectors del voluntariat i en unes reunions interministerials, i no descartem que fem cap llei.

Vostè m'ha demanat si la faríem en aquest període de sessions. Jo crec que he dit abans que això és bastant important, però dir que es faci en aquest període de sessions, hi ha d'haver un consens, tant de totes les forces polítiques que hi ha al país, com també d'aquesta gent que engloba el voluntariat. Per exemple la xarxa de voluntariat amb la que vaig tenir una reunió l'altre dia, i altra gent que estan disposats a fer-ho. Llavors és molt difícil dir-li que la farem en tres mesos. Jo crec que l'hem de fer, i el més de pressa que podem, veurem els neguits i el que la gent ens demana en aquest sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna repregunta?

Doncs, passàriem a la pregunta número quatre.

4. Pregunta amb resposta oral del Govern, presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 20 de juliol del 2005, relativa al nomenament del Sr. Jordi Robert Ribes com a membre del Consell d'Administració del Servei de Telecomunicacions d'Andorra.

Fou registrada amb el número 646, i publicada en el Butlletí número 18/2005, del 27 de juliol.

Exposa la pregunta el Sr. Carles Blasi. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

El Servei de Telecomunicacions d'Andorra es regeix per una norma legal anomenada Estatut orgànic del Servei de Telecomunicacions d'Andorra. Aquesta norma fou aprovada pel Consell General el 25 d'abril de 1984. L'article 5 en regula el seu òrgan rector, un consell d'administració, els membres del qual són nomenats pel Govern, i concretament de la forma següent:

- El Conseller de Serveis Públics, que n'és el President.
- Un Director de la Conselleria de Serveis Públics.
- Un Director de la Conselleria de Finances.
- El Director General de l'STA.
- El Secretari General de l'STA.
- Un tècnic de l'STA proposat pel seu director.

Bé, entenem, com que aquesta norma és anterior a la Constitució, tots entenem qui són avui, doncs, els serveis públics, no?

En el Decret del Govern publicat al Butlletí Oficial el dia 6 de juliol es nomenaven els membres d'aquest Consell d'Administració, i tots excepte un, el Sr. Jordi Robert Ribes, es poden identificar amb els càrrecs que preveu l'article 5.2 d'aquesta norma legal.

Vist això, el dia 20 de juliol vaig presentar la pregunta que tot seguit els hi formularé, ja que des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata considerem aquest nomenament del tot il·legal.

Aquest fet va comportar, amb l'argument que el Govern havia constatat un error en la composició dels membres nomenats, la publicació d'un nou

Decret al Butlletí Oficial, el dia 27 del mateix juliol, en el qual hi continua figurant el Sr. Robert, però ara com a suplent del director de Pressupost i Patrimoni del Ministeri de Finances.

Atès que en l'Estatut Orgànic de l'STA enlloc es preveu la figura de suplent dels membres del Consell d'Administració, des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata continuem considerant il·legal aquest nomenament.

Doncs, vist l'exposat pregunto:

Com es pot nomenar a una persona membre del Consell d'Administració del Servei de Telecomunicacions d'Andorra si no reuneix cap de les condicions fixades pel seu propi Estatut orgànic?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern?

Sí Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament en el Decret del 29 de juny del 2005, es nomenava membres del Consell d'Administració, i contenia un error nomenant una persona que no complia les condicions. Aquest error va ser subsanat amb el nou Decret del 20 de juliol, amb el qual aquesta persona es nomena suplent, i que només assistiria i assistirà als consells d'Administració en absència del titular del director de Finances.

L'Estatut orgànic que és del 75, modificat quatre vegades (al 81, al 84, al 86 i al 1994), és manifestament inadaptat a les noves realitats, i per això, en el meu discurs d'investidura, el 26 de maig, vaig dir que calia fer una nova llei i regular les telecomunicacions, atesa la gran importància estratègica per fer entrar Andorra a la nova economia, en la qual, l'STA és una peça fonamental.

Les telecomunicacions són bàsiques per encertar no sols l'estratègia sinó les decisions. Per això vam creure útil, tenint en compte que l'Estatut Orgànic ja preveu un director de serveis públics, que ara és d'Urbanisme i Ordenament Territorial, i un director de Finances, però resulta que només n'hi ha un de director. Per això ens semblava més adequat per respondre a la necessitat tenir una persona suplent perquè pogués anar en el seu lloc. I preciso que només hi anirà en absència del titular.

Creiem que en el marc del conjunt de la necessitat que tenim de posar aquest vector de modernitat que és l'STA, per adaptar, o més aviat, per a preparar

l'entrada d'aquesta nova economia a Andorra, l'STA necessita disposar de la màxima bona informació, dels màxims mitjans, i que les decisions tecnològiques i estratègiques no es puguin desviar del que convé al país.

Doncs, creiem, que provisionalment, mentre no fem el nou estatut o la nova llei de telecomunicacions, el caràcter de suplent compleix les condicions, entenem nosaltres, establertes per l'Estatut Orgànic.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, pel torn de rèplica, Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, miri, nosaltres no ho entenem així. Perquè, en primer lloc, com ja li he dit, l'Estatut Orgànic no preveu la figura del suplent. Per tant, doncs, no n'hi hauria d'haver. Si hi ha dificultat, com vostè diu, perquè només tenen un director en cada un d'aquests ministeris, doncs, entenem que si calgués que hi anés un suplent, aquest hauria de reunir els mateixos requisits. És a dir, està clar que amb aquest Estatut queda molt clar que està compost estrictament per membres, o sigui ministres, funcionaris del mateix Govern o de l'STA. Per tant entenem que aquest senyor, encara que només hi vagi quan no hi pugui anar el titular, doncs, això no és correcte, i per tant, jo entenc que les decisions que es puguin prendre en aquells consells d'administració no seran legals.

Nosaltres també creiem que l'STA és molt important, el desenvolupament de les noves tecnologies, i que si cal fer una nova llei, doncs, bé, ja la faran, ja la presentaran i ja en parlarem d'aquesta nova llei. Però mentrestant s'ha de respectar la llei que hi ha vigent.

No n'hi ha prou amb la voluntat de voler fer una cosa per aplicar-la ja. Si hi ha la voluntat, fem la llei, i quan estigui aprovada, l'apliquem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de dúplica, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Evidentment, per aquesta legislatura i aquest Govern, les noves tecnologies i la societat de la informació són un repte cabdal. I l'STA és l'instrument i el motor essencial. Naturalment ens trobem molt limitats amb aquest Estatut que és fruit d'una empena, que l'STA es va preparar i néixer el 1965, pràcticament fa 40 anys, és ara tota aquesta visió que era una simple companyia de telèfons, avui dia la revolució tecnològica i les telecomunicacions en general, i d'internet, en particular, fan que Andorra no pot errar la seva estratègia, i no farem, no farà el Govern, farem tots plegats una llei de telecomunicacions, que és el que necessita Andorra, i aquí sí que faig l'obertura més gran i més generosa per poder-ho fer amb consens i col·laboració perquè són decisions estratègiques.

Entenem que si bé, l'Estatut Orgànic no preveu la figura del suplent, sí que ho preveu el sentit pràctic, perquè tenir un sol director, hi ha un sol director a Finances i hi ha un sol director a Urbanisme i Ordenament Territorial, i només hi anirà en cas d'absència del titular. Aquesta és la posició del Govern. Naturalment que ho sotmetem a les reserves de dret més encertades, però nosaltres hem pensat que era la bona manera per donar l'impuls necessari a aquesta empresa de l'STA, que és una empresa modèlica, i que és fonamental per entrar en tots els reptes de la nova economia.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, pel torn de repreguntes hi ha el Sr. Dallerès que ha demanat la paraula. Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La veritat és que, doncs, comparteixo en gran part l'exposat que ha fet sobre l'STA, però al mateix temps m'he quedat perplex. I m'he quedat perplex, perquè em dóna la impressió de tornar quatre anys enrere, perquè n'hem sentit a parlar molt de l'STA i de tot això. Però, llavors, per un costat fa unes quantes preguntes, hi ha un text que és normatiu, que és una llei, i resulta que el Govern no l'aplica i l'aplica d'una certa manera. I ara hi ha una llei, també, i ens diu "per sentit pràctic", que es fa d'una altra manera.

Jo demano si, realment, aquí, nosaltres hi som? per fer què? Perquè resulta que si la llei està mal feta, la lògica és, en tot cas, modificar la llei i modificar-la allà on s'ha de modificar, que és aquí en aquesta Cambra. Que jo sàpiga, Govern no té potestat per modificar la llei; i amb una tranquil·litat que,

realment, doncs, m'ha fet tremolar sobre la cadira, -i costa, perquè està ben assentada-, i diu que "per sentit pràctic", doncs, continuarà aplicant una llei que no existeix.

Realment, Sr. cap de Govern, nosaltres què hi fem aquí? Realment hi som per alguna cosa o no?

És la pregunta que em fa posar la seva resposta, perquè em dóna la impressió que realment no hi fem res.

Quan hi ha una llei, doncs, es decideix no aplicar-la, i quan n'hi ha una, doncs, "per sentit pràctic", suposo que en un cas com en l'altre. A mi em sembla que si realment hi ha una falla, i ho puc compartir amb vós, que hi és, el lògic és que s'entri una modificació del reglament, estipulant que hi ha d'haver un càrrec de suplent. I a partir d'aquell moment nomenar el suplent. No entenc que es pugui fer d'una altra manera. Li demano realment, nosaltres què hi fem aquí? Val la pena que ens hi quedem?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Jo penso que agafa aquesta situació pel cas més extrem, i que és una mica absolut.

En el meu programa d'investidura, el marc essencial de l'economia i de la reconversió era les noves tecnologies i la societat de la informació, en la qual l'STA era el motor essencial. I vaig dir: "Andorra requereix una nova llei de telecomunicacions". Vull dir que l'hem de fer tots junts. I penso que aquí hi estem tots d'acord.

Pel funcionament del Consell d'Administració de l'STA, que té un funcionament essencialment administratiu, la responsabilitat del Govern i del Sr. ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial, és d'una gran responsabilitat encertar l'estratègia, cap on ha d'anar la línia d'aquestes empreses, que vull recordar que tenen un gran risc, perquè n'hi ha que puguen molt, però n'hi ha que baixen de cop perquè no han encertat ni el ritme, ni la bona línia, ni la bona concepció de l'estratègia i de les tecnologies. És un món molt complicat i molt difícil.

Aleshores, nosaltres hem pensat que posar un suplent que no està prohibit per reglament o per l'Estatut Orgànic, ho permetia en aquest sentit de buscar el sentit de trobar l'orientació, i trobar la bona opinió. La qualificació de la persona en qüestió està fora de dubte. I creiem que en títol de suplència

quan falta el titular, és una norma pràctica, que no n'hi ha per exagerar tant, perquè el respecte que tenim al Consell General és absolut i total. I li puc demostrar i li demostraré al llarg d'aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Si alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Si em permet, Sr. síndic, una repregunta que potser es doble, però com que no conec prou bé l'Estatut de l'STA del 75, modificat en diverses ocasions, és que aquest Estatut preveu que si no hi ha tots els membres presents del Consell d'Administració no es poden prendre acords, o els acords són invàlids?

I en segon terme, com es que només es designa el substitut d'una persona i no de totes les altres, per si de cas, per raons pràctiques?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Es nomena dos substituïts. Substituïts als dos directors, al director d'Urbanisme i Ordenament Territorial, i un substituït al director de Patrimoni i Pressupost. Els dos substituïts dels directors del Govern, els quals realment estan desbordats i estan en certa dificultat. Aquest ha sigut l'objectiu concret i senzill, sense cap malícia i sense cap intenció de... no, com aquí se m'acusa d'unes intencions de cop d'Estat, una cosa estranya... li asseguro que és amb el més bon sentit de donar agilitat a la gestió d'una ambició de trobar un instrument de modernització de la nova economia.

Ja ho veu que si ens parem aquí, segurament, jurídicament tenen raó, però l'esperit de donar un impuls comporta això de posar el suplent, i no ho veig tan greu. Ja ho sé que jo no sóc jurista, però em semblava que era aplicable.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Insistiré, perquè em sembla que és greu, i no vull portar les coses a l'extrem, però entenc que és greu el fet que quan hi ha una llei no s'apliqui. I em sembla que comparteixo amb vós tot el que heu dit sobre l'STA i tots els problemes aquests, i la fugida endavant. Em sembla molt bé. Però hi ha, em sembla, una sèrie d'elements que no podem deixar de banda i és fer les coses ben fetes. Si realment, i li demano, si realment és indispensable pel bon funcionament de l'STA, que hi hagi un suplent: tan difícil és, ja que esteu parlant de consens i de mirar de fer tots junts la llei, de dir "escolteu senyors, és imprescindible que hi hagi aquesta modificació del reglament", i s'entra, i en 48 hores hi pot haver la modificació de la llei. I estem dins de la llei i es fa un nomenament a dins de la llei. I aquest senyor, quan pren una decisió, és una decisió dins del Consell d'Administració que no es pot impugnar. D'altra manera, és una decisió que es pot impugnar. Perquè ho heu dit vós mateix, la llei no preveu aquesta figura. Si no la preveu, no es pot fer el nomenament. Llavors, tan difícil és de fer la modificació prèviament abans de fer el nomenament? Perquè sinó no ho entenc.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre projecte és fer una llei refosa totalment i adaptada a la nova realitat econòmica internacional de telecomunicacions. Modificar un punt tan senzill em semblava que no feia falta, perquè l'ambició és global i el canvi que ha de rebre l'STA per ser realment impulsor, i per permetre certes activitats aquí a Andorra en aquest món que és tan difícil, tan complicat, tan tècnic, crèiem, amb tota la bona fe del món, i jo creia que per un cop s'accepti, que tot just començo, m'estreno, i m'atribueixen... no, però vull dir que hi ha un principi de bona voluntat, de bona intenció, i llavors això s'ha de veure. Ho tinc en el meu programa, en el discurs d'investidura, que s'ha de fer una nova llei de telecomunicacions. I la podem fer tant ràpid com vulguem tots plegats. Vull dir que nosaltres estem disposats a fer-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra pregunta sobre la qüestió?

Una pregunta?

Si us plau, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

És la mateixa, perquè no m'ha contestat. Jo li he demanat... o sigui no li demano si vol fer una llei. Ja l'he sentit, i l'he entès perfectament, i a més estic disposat a treballar amb vós, si voleu. Jo la pregunta és: tan difícil és, si és imprescindible que hi hagi aquesta figura, que es faci prèviament la modificació de la llei, de l'article corresponent, encara que sembli una bagatel·la, tan difícil és? O és que haurem d'estar pensant i controlant, el dia en què hi haurà una decisió que serà per impugnar i per demostrar que no està ben fet?

Em sembla que és absurd haver d'arribar a això. Llavors demano: tan difícil és? Perquè, insisteixo, insisteixo en la pregunta, perquè són coses tant petites com aquesta, que van provocar que es comencés a tensar i a crispar l'ambient en les últimes legislatures. Per coses tant senzilles com aquesta, però que no s'atenen al dret.

Llavors, si realment aquí no hi som per res, potser llavors que ho sapiguem tots! Els de l'oposició i els de la majoria, també.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Aquestes afirmacions que no hi són per res, són realment absolutes i que almenys jo considero que per aquest cas no es poden aplicar. Realment aprofito l'oferiment, doncs, farem una modificació puntual del reglament, si li sembla? A mi em sembla que sí. El que no vull que es pensi que és un estil d'hostilitat i de confrontació. Ben al contrari. En un tema tan senzill, hi podem trobar una solució d'aquest tipus, ja me'n felicito, faig les excuses que em corresponen, doncs, per les circumstàncies que comporta la novetat i l'acabar d'arribar, i la necessitat que teníem ràpidament de nomenar aquest Consell d'Administració. I el que vull és que comencem amb un peu ben equilibrat, de respecte al lloc de cadascú, i aquest Estatut manifestament és estret, i les costures es trenquen per tots els costats. Però, farem aquest puntual, però recordem que la gran feina és preparar el país per una reforma essencial en telecomunicacions, que és fonamental pel dia de demà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Doncs, si no hi ha cap més repregunta passàrem a la pregunta número cinc.

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa al desenvolupament reglamentari de la Llei de la funció pública.

Fou registrada amb el número 763, i publicada en el Butlletí número 21/2005, del 14 de setembre.

En substitució del Sr. Esteve López, farà la intervenció, doncs, el Sr. Francesc Rodríguez. Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

El mes de desembre de 2002, el Govern, responent a una pregunta del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, va exposar el calendari previst d'aprovació dels diferents reglaments de desenvolupament de la Llei de la funció pública durant els anys 2003 i 2004.

Alguns dels reglaments que el Sr. ministre va anunciar que es farien, com el Reglament de permisos administratius o el Reglament del sistema de gestió i avaluació de l'acompliment, no únicament s'han fet sinó que ja s'han hagut de derogar o modificar i, si les diferents informacions periodístiques que ens han arribat són certes, s'hauran de modificar novament.

Altres reglaments, però, -com el Reglament de situacions administratives, el Reglament de la mútua d'empleats de l'Administració general, el Manual d'ocupacions professionals tipus, el Reglament del registre de la funció pública, el Reglament dels sistemes de jubilació obligatòria i anticipada i el Reglament general de vacances- i malgrat que el Sr. ministre ja va reconèixer en aquell moment que el Govern s'estava endarrerint molt en l'elaboració dels diferents textos reglamentaris, a hores d'ara, exhaurida la passada legislatura i pràcticament cinc anys després de l'aprovació de la Llei, no han estat encara aprovats.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta:

Pensa el Govern derogar o modificar algun dels reglaments de desenvolupament de la Llei de la funció pública vigents actualment?

Quin és el calendari previst per a l'aprovació de la resta de reglaments que han d'acabar de desenvolupar la Llei de la funció pública?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Govern, Sr. ministre d'Economia teniu la paraula.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Mireu, sí que és cert que hem parlat de derogar o modificar reglaments, però el que sabem que és important és que estem mirant de plantejar la possibilitat, si s'escau, de fer petites modificacions sobre la Llei de la Funció Pública. Això és important perquè nosaltres hem començat a fer torns amb tots els sindicats, i també em sembla que n'hem fet cinc, ens deu faltar quatre sindicats, exactament. A partir d'aquí, nosaltres creiem que el que farem és crear una taula de treball per poder buscar si realment hi ha possibles modificacions a la Llei, i, evidentment, als reglaments. El que no farem és fer els reglaments i després fer la Llei.

Doncs, quan parlem d'això, el que sí que volem fer és aprofitar, sobretot, repeteixo, aportar millores, petites millores i possibles modificacions al que seria la Llei i al que serien els reglaments. Això val a dir, també, que és important que hem de marcar un calendari concret per anar de pressa, perquè sabem que hi ha una sèrie de reglaments que haurien d'estar fets, si no estan fets, i que els hauríem de tirar endavant.

El que sí que tenim clar és que nosaltres quan haguem acabat de fer el torn amb tots els sindicats, ens posarem a treballar tots plegats, incloent-hi sindicats i totes les parts que s'hi trobin, doncs, per tirar-ho endavant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Bé, pensa el Govern derogar o modificar algun dels reglaments? Ens diu que a demés dels reglaments també la Llei. Bé, és una novetat. Aquesta no la sabíem, però va més enllà llavors.

De qualsevol manera, en la segona sí que li demanava quin era el calendari previst. M'ha dit un calendari relatiu. És a dir, un calendari en funció de les reunions que tinguin a la taula aquesta que volen muntar amb els diferents sindicats i amb tot el personal de l'Administració, he entès. Però, no m'ha dit quin és el calendari previst.

Perquè, és clar, el que a nosaltres ens fa por, és que fa cinc anys que es va aprovar la Llei. La Llei deia que s'havien d'aprovar en un any. El ministre Pujal en l'anterior legislatura, ja ens va dir, es va excusar i va dir que s'havien retardat. Però va fer un calendari molt concret pel 2003, un altre calendari molt concret pel 2004. Al final del 2004 havia d'estar tot acabat. Evidentment, no el van acabar, i no és culpa seva, i no els hi recrimino.

Però és clar, des de finals del 2004 ha passat un any. Penso que tot això s'hauria pogut accelerar. I com a mínim, els apartats més importants, d'aquests que falten, -que n'hi ha alguns-, doncs, haurien d'haver estat a punt, si no s'havien aprovat. A veure, potser s'han aprovat, però a nosaltres no ens consta, perquè almenys no hem vist que s'hagi publicat cap reglament nou al Butlletí del Consell.

Per tant, això ens fa patir molt, perquè això ens fa anar no sabem a quan. O sigui aquest calendari relatiu pot durar mesos, pot durar anys. Pensem que si el que es vol, -i no li dic el que ha dit vostè-, però el que sí ens va dir el ministre Pujal en aquell moment, de voler una Administració pública moderna, professional i eficient, difícilment es pot fer sense que l'Administració pública conegui totes les regles del joc per poder actuar en conseqüència.

O bé, potser, i no ho voldria creure, també, pensen que aquests reglaments són substancials, -com ha dit abans el ministre de Finances-, però no importants per aplicar la Llei. Nosaltres voldríem creure que no. Si em pogués precisar una mica més aquest calendari li agrairia. Si no pot, doncs, que sàpigui que d'aquí a pocs mesos, si no hi ha hagut moviment al respecte insistirem perquè... miri, nosaltres el que volem és això, una Administració eficient, eficaç, moderna i professional. I pensem que sense aquests reglaments això es fa difícil.

Pel que fa a la modificació de la Llei. Bé la primera notícia, però ens agradarà conèixer en quins aspectes volen modificar la Llei.

Recordo, em sembla que cap dels que som en aquesta banda, malgrat no érem Partit Socialdemòcrata, en aquell moment, érem altres partits, quan es va votar la Llei, cap de nosaltres la va votar.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de dúplica, Sr. ministre d'Economia.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Mireu, quan estem parlant... si són tan importants els reglaments que en el seu moment l'antic ministre havia aprovat o els que faltaven, o que ja estaven preparats, però jo crec que aquí sí que hi hem de fer un tomb, i ens hem de tenir a sobre del cavall, tothom ha de saber les seves regles del joc, com ha de treballar i de quina manera ha de treballar.

El que sí que està clar, i és la voluntat de tot el Govern, és que nosaltres tirarem, tot si cal, repeteixo, si cal modificar alguns petits apartats d'aquesta Llei, i evidentment, acabar els reglaments que no estan acabats. Els que siguin, els que siguin sempre necessaris. No acabar reglaments específics que realment no siguin necessaris.

Aquí sí que nosaltres farem un gran esforç per tirar-ho al més aviat possible, perquè tothom sàpiga les regles del joc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, alguna repregunta?

Doncs, si no hi ha cap més repregunta passarem a la pregunta número sis.

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa a la construcció d'una llosa al llit del riu Gran Valira sota el Pont de París.

Fou registrada amb el número 764, i publicada en el Butlletí número 21/2005, del 14 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Carles Blasi. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Aquests darrers mesos han aparegut als mitjans de comunicació notícies i opinions de ciutadans en relació amb les obres de construcció del pont sobre el riu Valira i que unirà el carrer Consell d'Europa i Dr. Mitjavila, i més concretament, a part de les molèsties de les obres que ha causat a tot aquell sector, la

polèmica era sobre l'alçada lliure entre el pont i el llit del riu.

Tothom ha pogut veure que la col·locació de l'estructura del pont, quedava per sota del voladís que conforma el passeig del riu, i que aquest passeig del riu que es va fer i es va construir amb la canalització posterior als aiguats del 82, doncs, ha provocat, doncs, als ciutadans, concretament, sobretot als de Dr. Mitjavila, una preocupació de cara a un possible risc d'inundació d'aquell barri.

Finalment, el passat dia 8 d'agost, es va publicar al Butlletí Oficial l'adjudicació de la redacció del projecte i l'adjudicació de les obres d'una llosa al llit del riu en aquest tram amb la finalitat, suposo, de reduir el risc creat amb la construcció d'un pont, amb una alçada inferior a la que, creiem, seria la recomanable. Entenen que la recomanable seria la del voladís del riu, del passeig.

Ateses les consideracions, doncs, pregunto al Govern:

Els redactors del projecte del pont no havien previst la construcció d'aquesta llosa?

Els serveis del Govern no es van adonar que l'estructura del pont quedava per sota del voladís del riu, reduint l'alçada necessària en el cas d'un fort aiguat, o en tot cas, la prevista en el moment de realitzar la canalització del riu?

I finalment, com és possible que s'adjudiqui al mateix dia, concretament el 27 de juliol, la redacció d'un projecte i les obres d'execució d'aquest projecte?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Govern, sí, Sr. ministre d'Urbanisme i Ordenament del Territori, teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

La construcció de la llosa del riu estava prevista des de l'inici del procés de redacció del projecte del pont, tal com s'ha fet en altres tres ponts construïts anteriorment en aquesta zona, com és el pont del Prat de la Creu, el Pont de la Rotonda o el Pont del Cap del Carrer de la Unió.

D'acord amb els estudis hidrològics disponibles en aquell moment, s'ha procedit a la redacció del projecte constructiu. La màxima revinguda d'aigua discorria per sota del pont, sense que aquest fos un obstacle. I per aquest motiu, de programació de la inversió per tractar-se de dues obres de tecnologia molt diferent, la construcció del pont i de la llosa

foren segregades en dos procediments administratius diferents. Això pel que fa a la primera pregunta.

Amb la segona. La construcció d'un nou pont entre el carrer Consell d'Europa i el Dr. Mitjavila, incideix, a l'igual que en altres existents aigües amunt o avall d'aquest indret, sobre la capacitat hidràulica del Gran Valira. Per aquest motiu i a la vista dels estudis hidrològics disponibles, en el moment de procedir a la redacció del projecte constructiu, el ministeri es plantejà la concepció d'una nova infraestructura de forma que es minimitzés el gruix del tauler del pont, per tal de permetre el màxim calat d'aigua possible. D'acord amb els esmentats estudis hidrològics de la màxima revinguda probable corresponent a un període de retorn de cent anys, discorria sota el pont dissenyat segons les premisses descrites, sense que aquestes ocasionessin perturbacions en el flux de l'aigua.

I en la tercera pregunta. La redacció del projecte de la llosa del riu, s'adjudicà com a ampliació de contracte al mateix equip guanyador del concurs inicial del Pont de París, el 22 de febrer del 2005.

La corresponent regularització de l'autorització de la despesa, un cop duts a terme tots els passos administratius que la normativa vigent prescriu, coincidí en el temps amb l'adjudicació de les obres. El Govern va adjudicar les obres a Cevalls el dia 27 de juliol del 2005. I aquesta, l'acabament de les obres està prevista pel gener del 2006

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel torn de rèplica, Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, de la manera que estava formulada la pregunta, potser podia semblar que dubtàvem molt dels tècnics que han intervingut en tot aquest procés. Jo, la veritat, és que no en dubto tant com pugui semblar. Ni molt menys.

Però, és clar, sí que és veritat que el fet que no s'hagués publicat, -per dir-ho d'alguna manera-, aquestes obres, tal com es feien o es fan en moltes altres, doncs, és veritat que la gent tenia una real inquietud. I la gent pel carrer, doncs, ens ho deia, que veien que allò... perquè vostè també sap perfectament que aquell és un punt sensible quan hi han hagut aiguats, un punt d'estancament de l'aigua, i el que semblava un obstacle, doncs, podia fer encara més agreujar aquesta situació.

Pel que fa a l'adjudicació del projecte, que coincideix en el temps amb l'adjudicació de l'obra, doncs, bé, suposo o he de sobreentendre del que em diu, que ha sigut un oblit de publicar-ho quan tocava. Perquè no és pas el procediment correcte adjudicar les dos coses el mateix dia, perquè seria impossible adjudicar una obra de la qual no està fet el projecte, no?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de dúplica, Sr. ministre d'ordenament i Urbanisme.

El Sr. Manel Pons:

Gràcies Sr. síndic.

Com vostè diu, solament el que és la regularització de l'autorització, evidentment, normalment, -i vostè potser ho coneix de més a prop-, moltes vegades passen aquestes coses, que es fa el contracte i després un cop es té la despesa, fem la regulació de la despesa, amb una ampliació de contracte com s'ha fet aquest.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entràriem al torn de les repreguntes.

Sí, alguna repregunta?

Sí, Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Per curiositat, perquè és una obra que també, doncs, com tots sabeu, vam fer una pregunta amb resposta escrita al Govern, i bé, con jo no sóc tècnic, i no vull dubtar dels tècnics que hi ha a l'Administració, ni dels enginyers, ni dels arquitectes que hi puguin haver, doncs, i que hagin aconsellat el Govern en aquesta obra; però bé, a mi em sembla que hagués sigut més lògic fer primer la llosa i després ficar-hi el pont a sobre, no? Potser hagués sigut una cosa més lògica i, potser, més barata d'execució. Demano si és aquesta l'opinió que pot tenir l'actual ministre o que potser, li hagi arribat aquesta obra després.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Evidentment, hi ha dos processos que es poden fer... s'han fet de les dos maneres. Hi ha ponts que s'han fet anteriors, i ponts que s'han fet posteriors. En aquell cas, vista la dificultat que hi havia en l'alçada, -diguem, com deia el Sr. Blasi-, del passeig, s'ha cregut millor fer-ho després per deixar-lo realment a l'alçada. Aquest ha sigut així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Casals, per una repregunta.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Jo només hi ha una cosa del que heu contestat que m'agradaria que em preciséssiu. El cabal d'aigua que passarà sota el pont un cop acabat, és el mateix que s'havia previst amb la canalització del riu quan es va fer, perquè la canalització és més alta que el pont? Vull dir, aquest pont no suposarà cap escanyament del cabal d'aigua en aquell indret?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Gràcies Sr. síndic.

No. Evidentment, els estudis que s'havien fet del pont eren de l'avinguda de cent anys, i es respectarà l'avinguda de cent anys.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Hi ha un tema que -no me'l podreu contestar, perquè vós no hi ereu-, la pregunta la faré diferentment. Hi ha una cosa que em xoca i sempre torno al mateix, i és el punt tres, és a dir, com es pot adjudicar al mateix temps una obra que no té el projecte constructiu realitzat. Llavors, pot ser un error, però és que dóna la casualitat que aquests últims anys això va passar varies vegades. Llavors la

pregunta serà la següent: d'aquí en endavant continuarà passant així?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament.

El Sr. Manel Pons:

Bé, tenim quatre anys per demostrar que la nostra manera d'actuar és clara i neta.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, si no hi ha cap més repregunta, doncs, passariem a la pregunta número set.

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa al Decret de modificació del Decret relatiu a l'establiment dels horaris comercials per a l'any 2005.

Fou registrada amb el número 765, i publicada en el Butlletí número 21/2005, del 14 de setembre.

Exposa la pregunta la Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 27 de juliol de 2005, el Govern va acordar modificar el Decret relatiu a l'establiment dels horaris comercials per a l'any 2005 aprovat per l'anterior Govern, i publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra en data 10 de novembre del 2004. Constatem que malgrat el nombre tan elevat de dies de tancament màxim autoritzat fins les 21 hores, decretats per l'anterior Govern, mesura aquesta que posa en greus dificultats la conciliació de la vida laboral i familiar als treballadors d'aquest sector, el Govern ha acordat augmentar significativament el nombre de dies de tancament màxim autoritzat fins les 21 hores.

Ateses les consideracions exposades, pregunto:

Quins han estat els motius que han fet que el Govern hagi augmentat el nombre de dies de tancament màxim autoritzat fins les 21 hores, i disminuït els dies de tancament màxim autoritzat fins a les 19 hores?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Govern, Sr. ministre d'Economia teniu la paraula.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Mireu, és cert que s'han ampliat els horaris fins a les 21 hores, però, fem una mica de memòria. Tot això ve... és la Cambra de Comerç que en el seu moment va proposar a Economia de poder modificar els horaris de les 21 hores, de les 20 hores, i de les 19 hores.

Aquí quan es fa aquesta ampliació d'horaris o restricció d'horaris, -digueu-ho com vulgueu-, es té en compte dos factors importants. En primer lloc, es té en compte que Andorra és un país turístic. I per tant el comerç és un dels motors d'aquest país. Això vol dir que en els moments de grans afluències de turisme, és mirar d'aprofitar el màxim possible, perquè tots sabem que el comerç, doncs... fa poc hem vist que el 2005 no és com el 2004, no? Això en primer lloc.

I en segon lloc, el que és important és que la conciliació de la vida laboral i familiar dels treballadors, també és un altre dels punts que nosaltres tenim molt en compte. També, precisament aquest any, s'escauen que les festes en comptes de caure en cap de setmana, són al mig de la setmana. Doncs, per això, a partir d'aquest moment es va creure oportú, tant la Cambra de Comerç com nosaltres, -des del ministeri-, d'ampliar sobretot dos ponts concrets, que un és el pont del Pilar, amb tres dies més, i el pont de la Puríssima.

Aquest és una mica el motiu pel qual es va ampliar fins a les 21 hores. Evidentment, quan estem parlant de les 19 hores, que traiem dies de les 19 hores, doncs, perquè els passem a les 21 hores.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, pel torn de rèplica, Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, durant la passada legislatura, el meu company, el Francesc Casals, ja va fer una pregunta al Govern sobre els horaris comercials. Voldria fer un parèntesi per dir que aleshores, el ministeri que li va contestar va ser el de Benestar. És a dir, veient aquest tema com de l'àmbit social. Ara veiem que el

que ens contesta és el Ministeri d'Economia, és a dir que aquest tema els hi sembla més d'àmbit econòmic.

Tancat el parèntesi li diré quina va ser la resposta en aquell moment de l'anterior Govern. L'anterior Govern va dir que s'estaven fent uns grans esforços, per tal de trobar l'equilibri entre les necessitats econòmiques d'aquest país, ja que aquest país és un país turístic, -com tots sabem-, i les necessitats socials, perquè aquest, igual que un altre, en necessita. Ens va dir que aquells grans esforços havien portat a uns grans avenços, i per tal de demostrar-nos aquests avenços i d'il·lustrar-nos-els, ens va dir que l'any 2001 hi havia hagut cent dies d'horari màxim autoritzat de tancament a les 21 hores. I que en canvi, al 2002, aquests només havien estat de noranta-dos dies.

Enguany, amb l'anterior Govern, també, se'n va decretar cent tres. I vostès només arribats a l'Edifici Administratiu, i per tal de demostrar aquest nou impuls, que durant tota la campanya electoral han vingut, -diguéssim-, recordant cada dia, quan més s'atansava el dia encara més, sobre un dels punts que genera més dificultats en la nostra vida quotidiana, van i allarguen aquests dies amb la quantitat de cinc. El que fa un total de cent vuit dies: setze dies més que l'any 2002.

Miri, vostès, el que han aconseguit amb aquests cinc dies, que em diu que és degut a què queien entre setmana, i per aquest pont de l'octubre i el del desembre, vostès el que han fet aquí és aconseguir que hi hagi vuit dies seguits. No sé si s'ho han mirat això, però hi ha vuit dies seguits d'horari màxim autoritzat de tancament a les nou de la nit, amb diumenge inclòs, i això en plena temporada escolar. Amb els greus problemes que això suposa per aquells pares que treballen en el comerç i que tenen els fills en edat escolar, encara agreujant-se molt més per aquelles mares que han de fer front elles soles a l'educació dels seus fills. I no oblidem que el comerç, -tots sabem-, que majoritàriament hi treballen dones, i que encara aquestes, per desgràcia, encara assumeixen pràcticament totes les càrregues familiars.

Al regular els horaris comercials, aquests que diu que ho han parlat amb la Cambra de Comerç, vostès haurien d'haver tingut en compte els drets dels treballadors, per poder compaginar la vida laboral amb la vida familiar i personal. Amb aquesta decisió d'incrementar el nombre de dies d'horaris màxims autoritzats fins a les nou de la nit dins del comerç, jo crec que demostren la poca sensibilitat envers les polítiques socials, la família i, també, de la dona.

A veure, jo crec que això, enlloc d'un nou impuls en política social és més aviat un fre. I un fre que, com

sempre, va destinat al mateix col·lectiu, que és el col·lectiu dels treballadors. Miri, jo crec que vostès haurien de governar per tothom. Ara, si només fan cas i responen de les demandes que els fan els empresaris, crec que ho tenen molt dur per complir el seu programa electoral, i per trobar solucions a aquest problema tan greu que hi ha de la conciliació laboral i familiar.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel torn de dúplica, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, nosaltres quan estem parlant, com deia abans que en el seu moment, doncs, ho va contestar Salut, doncs, nosaltres hem cregut oportú que ha de ser Economia que contesti.

Li diré, senzillament, que nosaltres per fer això, per ampliar aquests horaris, com deia, també ha de tenir clar que la Cambra de Comerç, el que ens demana és que des del 2003, -o demanava des del 2003-, que nosaltres poséssim horaris lliures. Nosaltres creiem que pel moment no ha de ser així, ni molt menys, tot el contrari, i en som molt sensibles, precisament, que la vida laboral i familiar dels nostres treballadors està a flor de pell; i realment ho veiem així.

Nosaltres no ens hem inventat res, i senzillament, des d'una publicació de l'Institut d'Estudis Andorrans, -vull dir que no ens traiem res de la màniga-, hi ha una pregunta concreta que diu: vostè té algun problema a l'hora de combinar el temps que dedica al seu treball i a la seva vida familiar? I curiosament, només un 6,26% diu que té aquest problema. Quan estem parlant d'això, estem parlant que tenim 11.261 treballadors als comerços implicats directament o indirectament en aquests horaris, i això representa unes 675 persones. Que realment ho tenim claríssim que és una xifra prou significativa per tenir clar que aquesta gent pateix aquest problema. I nosaltres en som molt conscients. I com diu vostè que només preguem pel que és els comerciants d'Andorra. No. Sàpigui que nosaltres som els primers a tenir molt clar sobre la vida laboral de la nostra gent que treballa a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, entrant en l'apartat de les repreguntes.

La Sra. Mariona González:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, vostè i jo no deguem tenir les mateixes estadístiques. Em sembla que anem molt equivocats, perquè jo li podria dir que l'altre dia al diari, posava que el treball és el principal factor que impedeix dedicar més temps a la família. I una de les enquestes era: quan torna a casa es troba massa cansat o fatigat per dedicar-se als fills i a la parella? I això ho contestava un 50,3%.

A més a més, no sé si vostè té en compte que aquí a Andorra, hi ha un percentatge de dones que treballen que iguala pràcticament al percentatge dels països escandinaus, i en canvi la taxa de natalitat, diguéssim, el percentatge de nens que tenen és molt inferior, perquè, aquí, en aquest país, mare i treballadora no se'n pot ser.

Vostè amb aquest que m'ha dit, realment... abans en la primera intervenció m'ha dit que ho tenien en compte. Vostè amb el que acaba de dir, Senyor, perdoni, però no tenen en compte res, absolutament res dels treballadors. Només faltaria que a partir d'ara els horaris fossin lliures. És que llavors ja seria... jo crec que precisament la sensibilitat del Govern en demostrar si té sensibilitat social o no, és precisament, doncs, de convèncer de fer campanyes de sensibilització als comerciants, als empresaris, per explicar-los-hi i per dir-los-hi que, aquí, en aquest país, la política social ha de ser igual que la d'un altre, sigui turístic o no sigui turístic.

Jo li voldria preguntar, si us plau, Sr. ministre, a veure, vostès han pensat amb alguna mesura especial per aquests vuit dies seguits que hi ha d'horari de tancament màxim a les nou de la nit, en plena temporada escolar, amb dos diumenges inclosos, que a vegades, segons on viuen, quan surten de la feina, no tenen ni transport per arribar? A veure amb aquesta sensibilitat que tenen, han previst alguna cosa per aquestes dues vegades, el mes d'octubre i el mes de novembre?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre si us plau.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, nosaltres, penso que no deguem parlar igual. Ja ho entenem, no? Però a nosaltres, per això, els horaris que ens està demanant la Cambra de Comerç, horaris lliures, entenem que no ha de ser així, d'entrada. També entenem que els comerços

-repeteix- són el motor del nostre país, i jo crec que en aquest país es fan polítiques socials. Almenys així ens ho demostra i així ho estem fent. Potser sí, que puntualment no li dic que no, hi tenim problemes, i tenim aquest 6%, aquest 6 i escaig per cent que realment tenen aquest problema, però estem parlant de casos concrets. Vull dir, evidentment, són vuit dies, però també entenem, -tothom-, que Andorra no està passant, doncs per les seves millors èpoques de turisme, i que realment tothom ha de fer un esforç, evidentment, sense deixar de costat la família, no?

Jo no sé si ho traiem de les mateixes estadístiques. Jo no me les he inventat, vull dir que les he trobat escrites. No sé si m'he explicat bé o no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, alguna altra repregunta?

Sí, Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

A veure, no m'ha contestat a la pregunta que li he fet, perquè li he demanat si Govern havia previst alguna cosa especial per aquests dies.

A veure, vostè em diu que els comerços són el motor del nostre país, i dins dels comerços, el que hi ha, són també treballadors. A veure, potser sí que si no fem un país en el qual sigui agradable de viure, i es pugui viure, finalment, aquests comerços no tindran ni gent que hi vulgui venir a treballar.

I és que és igual el que li demani la Cambra de Comerç. A veure el Govern denota la seva sensibilitat fent cas només als uns o als altres. Vostès només han fet cas a la demanda dels empresaris. No han tingut en compte res més. I això és el que li torno a dir: vostès han previst alguna cosa perquè aquests pares que durant tota aquesta setmana seguida del mes d'octubre i del mes de desembre, en plena temporada escolar, puguin fer alguna cosa, o tinguin on deixar aquesta canalla fins a les 10 de la nit, que alguns que viuen lluny hi arriben?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, nosaltres, d'aquí que arribin aquests ponts, estem parlant de ponts de la Puríssima i del Pilar,

encara no estem a la cantonada. És a dir, que encara estan lluny perquè arribi. El que sí que tenim clar, que a partir del moment en què arribarem a aquests ponts, tant el de la Puríssima com el del Pilar, nosaltres hi farem esforços des d'Economia i, evidentment, amb Salut, -que avui no la teniu present aquí-, per poder arribar a que totes aquestes famílies o aquests 6 i escaig per cent que tenim, posar-los-hi el màxim d'ajuda possible, sempre que estigui entre les nostres mans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Només una pregunta per aclariment. Ens ha dit que havien demanat l'opinió a la Cambra de Comerç. Sembla ser que no han escoltat gaire la seva opinió, i ens n'alegrem. Però, ja sé que la Cambra de Comerç és una institució creada per llei, però als sindicats els hi heu demanat la seva opinió? Són entitats que existeixen, encara que no hi hagi la llei sindical i que no hi hagi encara una reglamentació al respecte. Era per curiositat, sense voluntat d'entrar en polèmica.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'economia, per respondre?

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, nosaltres com he dit abans parlant no d'aquesta qüestió sinó d'una altra, és cert que estem parlant amb els sindicats, i no solament parlem de la Llei de la Funció Pública, sinó d'altres coses que són, doncs, molt més àmplies, i una d'elles és aquesta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Si no és indiscreció, ens podria dir quina és l'opinió que els hi van manifestar al respecte?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

A partir del moment en què haurem tancat el torn de tots els sindicats, en tornarem a parlar si voleu.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, celebro la contesta que ens ha donat abans. És a dir, que abans de què arribin els ponts miraran de trobar les mesures adients perquè quedi palès. Que no únicament tenen cura del comerç sinó que també tenen en consideració el moment de fer els decrets, doncs, la conciliació de la vida laboral i familiar.

Ara bé, la pregunta és molt semblant a la que he posat no fa gaire estona. No creu que per tal que quedi palès per tothom que en el moment de fer el decret es tinguin realment en compte els dos criteris que ens ha dit: és a dir, primer que Andorra és un país turístic i s'ha de potenciar el comerç, i que segon, doncs, que el Govern té en compte el tema de la conciliació de la vida familiar i de la vida laboral. No creu doncs que fóra bo que quedessin palès dins del redactat del decret aquests dos elements? Perquè l'un queda molt clar però l'altre... ja dic, celebro el que ens ha dit i espero que les mesures hi siguin. Però, no creu que seria millor que quedessin molt clars, en el moment de la redacció del decret, els dos criteris que serveixen i que guien la direcció del Govern?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, com diu vostè Sr. Dallerès, no li dic que no, pels pròxims redactats quan haurem de fer els nous horaris de cara a l'any vinent, -evidentment, d'aquest any no perquè ja estan fets-, tenir en compte tots aquests punts i tenir en compte tant la vida laboral com familiar, doncs, i com pel cas que dèiem, doncs, també tenir en compte els comerços del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, una altra repregunta? Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Sí, jo li voldria demanar al Sr. Font, si realment quan ha dit que tenen temps pel tema del calendari, si té el calendari a mà? Perquè aquests primers vuit dies que dic jo que són conflictius i que posen en greu perill, és a partir del dia 8 d'octubre, Sr. Font, i ja cal que es posin les piles.

Vostè creu que tenen temps?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre?

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Perdoneu senyora, estem allà per això. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Molt bé. Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, passaríem a la pregunta número 8.

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa al Conveni sobre drets econòmics, socials i culturals.

Fou registrada amb el número 766 i publicada en el Butlletí número 21/2005 del 14 de setembre.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Ferrer Obiols.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé el dia 20 d'abril del 2005, just en plena campanya electoral, un mitjà de comunicació escrit d'Andorra publicava la notícia que portava el titular -i el cito-: que, "Andorra insta al Govern davant l'ONU (l'Organització de les Nacions Unides) a ratificar un tractat que Andorra encara no havia firmat".

Concretament sembla ser que Andorra va copatrocinar una resolució que demanava a tots els estats, signar i ratificar, el Conveni internacional

sobre drets econòmics, socials i culturals. Conveni que Andorra no ha firmat ni ratificat.

Lavors, la pregunta que formulem al Govern és: és cert que ha passat això, que s'ha firmat una resolució on es recomana que es firmi un Conveni que Andorra no ha firmat?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el ministre de Cultura i Exteriors. Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

La resposta és afirmativa.

La resolució 2005 i 22 de la Comissió de Drets Humans de l'ONU, en el seu article 10, apartat b), exhorta a tots els estats -i cito-: "A considerar la possibilitat de firmar i ratificar. I en el cas dels estats que ja en són part aplicar el pacte de drets econòmics, socials i culturals".

Aquest redactat no pressuposa cap dificultat per a Andorra, ja que en el moment de copatrocinar la resolució es preveïés ja la futura ratificació d'aquest acord en la nova legislatura, havent-se ja fet una sèrie d'estudis jurídics al respecte. De fet, el pacte de l'ONU és un conveni que desenvolupa la Declaració Universal dels Drets Humans de 1948 que té vigència a Andorra, no va tant enllà en matèria de drets com la Carta social europea revisada, que Andorra ja ha ratificat; i d'altra banda és bo que Andorra s'hagi adherit a aquesta resolució com a copatrocinator ja que el cos de la resolució que consta de disset apartats i trenta-dos subapartats, és ampli i parla de moltes altres coses que no només la signatura d'aquest conveni i correspon als objectius de promoció dels drets humans i desenvolupament que es vénen promocionant de les Nacions Unides.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel torn de rèplica, Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, agraeixo la resposta del Sr. Minoves i només, pel que he entès, realment va ser un accident que es produís la signatura d'aquesta resolució sense que Andorra hagués firmat aquest conveni.

També ens ha dit aquí, ara -que és una de les repreguntes que pensava fer-li-, és com pensava

resoldre, Andorra, aquesta situació. Em diu que ja té previst... bé, que ja ha iniciat els tràmits per procedir a la signatura i posterior ratificació d'aquest conveni, amb la qual cosa quedarem... bé, intentarem salvar els mobles, si més no, i entre cometes.

La repregunta que li volia fer és: ha passat d'altres vegades que no ens n'haguem adonat nosaltres que s'hagin firmat resolucions recomanant coses que Andorra no ha complert? És la pregunta que volia fer-li.

I l'altra és que: si a partir d'aquest moment s'han adoptat mesures perquè això no pugui tornar a passar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre pel torn de dúplica i contesta al mateix temps.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, de fet no va ser cap accident. Em sembla que no m'he expressat prou bé, però es va prendre aquesta decisió d'anar amb aquesta resolució perquè només parla de la signatura i ratificació i diu bé: "considerar la possibilitat de firmar i ratificar", cosa que hi estem perfectament d'acord perquè tenim pensat fer-ho, o almenys signar-ho i després portar-ho a ratificació durant aquesta legislatura, però també perquè la resolució en si, doncs, parla de moltes altres coses amb les quals estem d'acord i amb les quals no hauria estat bé que Andorra no s'hi adherís. Per exemple, doncs, els protocols de la convenció sobre els drets dels nens relatius a la participació dels nens en els conflictes armats, la venda de nens, la prostitució infantil, la utilització de nens en la pornografia dels quals en fem part, el protocol facultatiu de la convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona de la qual també en fem part, l'aplicació dels objectius de desenvolupament de la declaració del mil·lenni –a la qual també hem donat recolzament-, també de l'exercici dels drets amb especial atenció a les persones en majoria les dones i els nens, especialment nenes, les comunitats que viuen en la pobresa extrema, l'aplicació dels Drets Humans en l'estratègia de reducció de la pobresa, la lluita contra la SIDA –per la qual cosa donem, doncs, cada any a les Nacions Unides contribucions-, la reducció de països afectats per desastres naturals –per la qual també donem contribucions cada any a les Nacions Unides.

Per tant, és una resolució molt àmplia. Una de les coses és la que diu de considerar la possibilitat de firmar i ratificar el pacte de drets econòmics i socials pel qual estem totalment d'acord. Per tant, jo no diria que és un accident.

Per l'altra qüestió sobre si Andorra, doncs, ha comès alguna vegada alguna equivocació en la matèria, doncs, de resolucions, etc, de les Nacions Unides, la veritat és que en alguna ocasió, doncs, hi han hagut anàlisis que s'han fet, doncs, potser molt de pressa, etc, però com més va, a mesura que el Ministeri d'Afers Exteriors i els altres ministeris no estiguem treballant conjuntament, com més va aquests aspectes, doncs, em sembla que el que es vol és evitar de qualsevol manera que cap resolució de les Nacions Unides, doncs, ens passi per alt.

Jo penso que la feina que es fa, és una feina bona, en aquest sentit, ho penso realment perquè es disposa d'uns mitjans com qualsevol altre estat més gran, i tenim una mitja de vots a les Nacions Unides que es gairebé tant com la dels estats molt més grans, amb uns mitjans iguals a les Nacions Unides, el destí a les missions de Ginebra o Nova York com a la capital, al ministeri d'Afers Exteriors i en l'anàlisi que fem.

Per tant jo penso que la feina, en aquest sentit és bona. No voldria pas dir que no s'han comès errors - segur que n'hi ha hagut algun que s'ha comès en alguna ocasió-, però, en tot cas penso que la feina és bona i cada vegada va a més.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entràriem en el torn de les repreguntes.

Hi ha alguna repregunta? Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Agrair al Sr. ministre la seva explicació i, només demanar-li si en el moment de firmar aquesta resolució es va fer constar en algun lloc que Andorra tenia la voluntat de signar i ratificar aquest conveni sobre els drets econòmics socials i culturals, o sabien que ja s'estava treballant per poder-lo firmar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre d'Exteriors i Cultura.

El Sr. Juli Minoves:

Sí moltes gràcies, Sr. síndic.

De fet, com que nosaltres no som membres de la comissió dels Drets Humans, només hi participem, l'únic que podem fer és copatrocinar resolucions. No podem votar. I, per tant, per això no hi va haver cap comunicació en aquest sentit.

Sí que es vénen realitzant informes sobre aquest pacte des de l'any 2003, en aquest moment se n'han fet tres, i si ho desitja la Sra. consellera, doncs, evidentment els hi facilitaré, i que encara no s'han presentat a ratificació. N'hi ha un de l'any 2003, un de l'any 2004, i també n'hi ha un de l'any 2005, i les traduccions ja s'han acabat gairebé -la traducció d'aquest conveni-, per tant, la voluntat de portar-ho a ratificació l'any que ve, doncs, normalment és plena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altre repregunta?

Sí, Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, ja que hi ha l'oferiment per part del Sr. Minoves de fer-nos arribar aquests informes, li agrairé si pot ser així.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, si no hi ha cap altra repregunta, suspendríem la sessió durant quinze minuts, i reprendríem després la sessió de preguntes.

(Són les 17.45h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.08h)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió, doncs, amb la novena pregunta.

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M.I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de setembre del 2005, relativa a la cruïlla de la carretera d'Engolasters amb la Carretera General 2 a Escaldes-Engordany.

Fou registrada amb el número 767 i publicada en el Butlletí número 21/2005 del 14 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals Pantebre.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Vistes les dificultats que planteja pel tràfic rodat la cruïlla de la carretera d'Engolasters amb la general número 2 a Escaldes, dificultats degudes als canvis de rasant que limiten la visibilitat i, a més, al fort augment de població en aquella zona, pregunto: si té previst el Govern, alguna actuació per resoldre aquesta situació? I, en cas de resposta afirmativa: quin termini s'ha fixat per deixar-la resolta?

El Sr. síndic general:

Sí, pel Govern Sr. ministre d'Ordenament del Territori teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Com sabeu, el Molt Il·lustre Consell General va aprovar en la sessió del 21 de febrer del 2005 la Llei 7/2005 de designació de carreteres. Fins l'aprovació de la referida llei, el tram comprès entre la cruïlla Av. Miquel Mateu fins a la Crta. d'Engolasters era de competència comunal, per tant el Govern no podia actuar en la millora d'aquesta carretera malgrat tenir caràcter nacional ja que mantenia la categoria oficial de segona.

En aquest sentit, d'una banda ja hem iniciat des del ministeri reunions amb els propietaris afectats per l'ocupació dels terrenys per l'execució de les obres i per l'altra s'estan analitzant tècnicament les possibles alternatives per la millora de la cruïlla que no són gens fàcils tenint en compte el traçat de la planta i l'alçada de les vies que hi conflueixen.

També es treballa en l'eixampla del vial i les corresponents voravies que falten fins a la cruïlla Miquel Mateu.

S'ha previst en el total del pressupost general de l'any 2006, la partida necessària per realitzar les obres, i és voluntat del Govern poder executar les obres necessàries per eliminar tots els punts negres que com aquest encara estan en la xarxa.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de rèplica, Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Jo, la pregunta l'havia formulat en aquesta sessió essencialment, no només perquè es resolgués immediatament, sinó perquè ho tinguéssiu previst pel pressupost de l'exercici de l'any que ve. Per tant, amb la resposta que m'heu donat ja em dono per satisfet pel que fa a la cruïlla, si em dieu que hi haurà solucions, o principis de solucions en el pressupost de l'any que ve i en l'exercici del 2006.

El Sr. síndic general:

Sí, per la dúplica Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Sí. Ja s'han mantingut bastants reunions i estem en vies de solucionar aquest tema.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Doncs, passàriem a la pregunta número 10.

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de setembre del 2005, relativa a la situació de perill per als vianants que transiten per la Carretera General núm. 2, en el tram del Coll de Caldes, a Escaldes-Engordany.

Fou registrada amb el número 768 i publicada en el Butlletí número 21/2005 del 14 de setembre.

Té la paraula el Sr. Francesc Casals Pantebre.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Durant la passada legislatura, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va denunciar repetides vegades, la situació de greu perill en què es troben exposats els vianants que transiten per la carretera general núm. 2, en el tram del Coll de Caldes, a Escaldes, degut a l'absència de voravies en ambdós costats de la via. Donat que l'esmentat vial és ara carretera general i, per tant, competència del M. I. Govern, pregunto: si té previst el Govern aportar una solució a aquesta

situació? I, si es veurà reflectida aquesta solució en el pressupost general per a l'any 2006?

El Sr. síndic general:

Pel Govern Sr. ministre d'Ordenament del Territori.

El Sr. Manel Pons:

Aquesta pregunta registrada com a 768 queda contestada en la pregunta anterior perquè forma part del mateix projecte que va des de la cruïlla de Miquel Mateu fins a la cruïlla d'Engolasters.

Per tant, queda reflectida dins del mateix projecte.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Casals el vostre torn de rèplica.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Voluntàriament, tot i que és el mateix tram, ho hem presentat en dos preguntes perquè són problemàtiques diferents.

L'anterior és un problema de circulació que ralenteix, i que jo sàpiga no hi ha massa accidentalitat, o no n'hi ha.

Aquí, quan dic que vam denunciar repetides vegades, personalment vaig preguntar dos vegades. La segona vegada ja teníem com a mínim tres ferits, algun d'ells greu, perquè és un tram on hi ha molts vianants, la carretera és molt estreta, hi ha un revolt i allà passa el perill de la vida i no hi ha voravia a cap de les dues bandes. Per tant, aquí sí que jo necessito que la resposta em garanteixi, no només dient-me que esteu fent reunions amb els veïns, o estudis, o buscant solucions com en l'altre perquè aquí de solucions no n'hi ha cinquanta mil, cal continuar les voravies existents, almenys una d'elles, per assegurar la tranquil·litat de la gent. Per tant, aquí com que estem parlant d'un punt en el qual perilla de veritat la integritat física de les persones que hi passen, insisteixo, ja n'eren moltes. S'estan entregant i poblant quantitats enormes de vivendes en un tros de carretera amunt, per tant, cada dia hi passa més gent i cada dia és més perillós. Jo no sé si hi ha gent ferida o no, però us dic que l'última vegada que ho vaig preguntar, passàvem pel tercer i, és clar, no s'hauria de complir aquella dita popular tan mal dita que diu: "No s'arreglarà fins que no hi hagi uns quants ferits". De moment en aquest punt és el que està passant.

Per tant, aquí sí que voldria que em donéssiu el màxim de precisions, terminis i maneres de solucionar-ho.

El Sr. síndic general:

El torn de dúplica Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Gràcies Sr. síndic.

Com he dit, el projecte inclou tot el tros: des de la cruïlla d'Engolasters fins a la cruïlla de Miquel Mateu.

Estem parlant amb els propietaris. Evidentment per fer les voravies s'ha de pactar amb els propietaris d'un costat o de l'altre i estem en aquests moments en situació de parlar amb ells i buscar una solució encara que sigui provisional, però fer-la encara que sigui arborada.

Però, no us puc avançar res més perquè això ho estem tractant de desbloquejar amb els propietaris per poder començar el projecte.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Si hi ha alguna repregunta?

... Si us plau.

El Sr. Francesc Casals:

Sí, gràcies.

Una repregunta en tot cas.

Veurem alguna partida consistent destinada en aquest punt del pressupost que presentareu d'aquí un mes i poc?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Sí, Sr. síndic, moltes gràcies.

Sí, evidentment hi haurà la partida pressupostària per fer front a aquesta despesa.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, si no hi ha cap més repregunta passariem a la pregunta número 11.

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa a la protecció de dades personals.

Fou registrada amb el número 769 i publicada en el Butlletí número 21/2005 del 14 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, en data 14 de setembre vam entrar aquesta pregunta en la qual s'exposava en aquell moment, ja que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata el dia anterior -és a dir, el dia 13 de setembre del 2005-, havia formulat una denúncia al cap de l'Agència Andorrana de Protecció de dades personals, i que la nostra denúncia es fonamentava en el fet d'haver pogut constatar que qualsevol podia accedir a través d'Internet i sense cap clau a una documentació en possessió tal i com es veia allí, a Internet, a la xarxa, de l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, i en què hi apareixia tota una sèrie d'informes personals que no cal ser socialdemòcrata per constatar que han de ser confidencials i que estaven elaborats per la Comissió Nacional de Valoració, la qual tots sabem aquí en aquesta Sala que és una comissió filla de la Llei de protecció dels drets dels discapacitats.

En aquesta informació confidencial hi havia dades sobre diagnòstic de disfuncions, discapacitats i handicaps de cadascuna de les persones valorades per la comissió. Dos-cents vint-i-tres si no m'erro, eren les persones que tenien allí als ulls i a la vista de tothom que hi volgués accedir o que s'assabentés per casualitat o perquè algú li telefonés, podia veure-ho allà.

Tal i com deia el 14 de setembre, en poques hores vam poder constatar que la denúncia efectuada havia produït l'efecte inicialment i urgent buscat perquè s'havia tancat l'accés a aquesta pàgina, a aquest portal, o a aquesta informació.

Tanmateix, el Govern en data 7 de desembre del 2004 -i la referència a la pregunta la donaré: *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* núm. 85, Any 16, de 15 de desembre de 2004-, va nomenar als membres de la Comissió Nacional de Valoració, entre els quals va nomenar com a presidenta la Sra. Montserrat Gil Torné, en aquell moment Secretària d'Estat de Benestar del Ministeri de Salut i Benestar. Per tant, nosaltres entenem que es tracta d'una qüestió que

afecta directament el dret fonamental a la intimitat i a la dignitat de les persones, i en aquesta qüestió el Govern ja ha intervingut decisivament i no pas en un sentit de protecció. La pregunta que és doble, és: primer, el Govern ha iniciat accions per esbrinar les responsabilitats que es deriven d'una negligència tan greu? I, en el supòsit afirmatiu: quines són aquestes actuacions?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot, a la vista d'aquestes irregularitats que han pogut originar intromissions il·legítimes en la vida privada i familiar d'algunes persones i la conseqüent desprotecció d'uns drets fonamentals inviolables com són la intimitat i la imatge, vull presentar en nom del Govern les meves excuses a les persones i a les famílies afectades o que hagin pogut ser afectades.

A la vista dels fets, el Govern s'ha adreçat al cap de l'Agència Andorrana de Protecció de Dades en data 19 de setembre el qual ofereix tota la col·laboració i informació necessària en la instrucció de l'expedient perquè és l'autoritat de control independent i competent.

Pel que concerneix a la Comissió Nacional de Valoració que és l'òrgan de caràcter públic i tècnic competent per diagnosticar les disfuncions, discapacitats i handicaps que emeten els informes per determinar els drets, l'accés als programes, serveis, prestacions i altres programes de rehabilitació i reinserció prescrites per la Llei de garantia de les persones amb discapacitats, voldria precisar que el flux de la documentació és sol·licitat per l'interessat o el seu representant legal -segons un model oficial a través de Tràmits-, informe individualitzat, expedient, reunió de la comissió, resolució i notificació, i vull insistir, la notificació a l'interessat es lliura en mà a través d'un nunci.

És molt important remarcar, -i ho subratllo amb molta rellevància-, que no hi ha transmissió, ni cessió d'aquestes dades de la CONAVA a cap altre organisme excepte a la persona interessada. És a dir, que no hi ha cap cessió ni a l'Escola Especialitzada, ni a la CASS, ni a cap associació.

Paral·lelament, el Govern també ha sol·licitat informes tècnics i jurídics que independentment de

la resolució que prengui l'Agència Andorrana de Protecció de Dades permeti millorar tots els sistemes de seguretat en els fluxos d'informació perquè garanteixin la confidencialitat i el respecte fonamental del dret a la intimitat i a la imatge.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel torn de rèplica Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, estic una mica preocupat pel contingut de la resposta del Sr. cap de Govern.

Primer, semblaria que no hi ha responsabilitat del Govern quan se m'acaba de dir ara que aquests informes es donen en mà, i no es donen a ningú més. Ho acabem de sentir...

Semblaria també que com que hi ha una denúncia que ha formulat el nostre grup parlamentari a l'Agència de Protecció de Dades, el Govern queda desduanat, per dir-ho malament, és a dir, que queda al marge de la instrucció de qualsevol expedient. Crec que no anem bé.

Anem una mica en la línia del que havíem pogut llegir -sortosament no ho hem hagut de sentir avui aquí-, de què no solament no hi havia responsabilitat sinó que la responsabilitat havia de recaure sobre les esquenes dels que hem fet la denúncia, i de què ells l'han comentat als mitjans de comunicació social d'aquest país.

La responsabilitat no és, evidentment, nostra; no és, evidentment tampoc, dels mitjans de comunicació. La responsabilitat, l'Agència de Protecció de Dades en la part que li pertoca no dubto que ja la trobarà, però aquí hi ha unes responsabilitats concretes polítiques perquè el Govern no ha respectat la llei.

També diré que no m'hauria d'estranyar també la contesta a la vista de com ha anat aquesta sessió de preguntes al Govern, el qual en quatre preguntes, -i Sr. síndic no hi vull tornar-, he pogut constatar que els articles 3 i 72 de la Constitució no acaben d'entrar dins del llibre d'estil del Govern actual.

Els principis de seguretat jurídica, els principis de submissió de l'Administració pública a l'obligació de respectar la normativa legal sembla que no entren, insisteixo, dins del llibre d'estil d'aquest Govern.

En el tema aquest i en la rèplica que estic fent, jo vull dir aquí que nosaltres estàvem preocupats i encara n'estem més amb la contesta perquè el Govern no pot esperar el que diu l'Agència de

Protecció de Dades. Evidentment, esperarà el Govern i esperarem tots. I esperaran també els pares de família, i si se'm permet dins de la responsabilitat que també tenim en aquest costat de la Sala, el nostre grup parlamentari, els nostres dotze consellers, també presentem públicament les nostres excuses a aquestes famílies, perquè també som elegits pel poble i també entenem que en algun lloc, la llei -i ara m'hi referiré- que vam votar en aquesta Sala no s'ha aplicat correctament i nosaltres ens en sentim, Sr. Pintat, com a responsables d'aquesta qüestió. El que em preocupa és que vostès no se'n senten.

Llei del 18 de desembre de l'any 2003 -Llei 15/2003. Disposició transitòria primera, donava un termini d'un any per aprovar i publicar al BOPA els decrets sobre els fitxers públics de dades personals. Fa una estona ja ens han dit que, bé, que les lleis aquí les votem. Diuen que s'han de fer reglaments i després no es fan. Però bé, en tot cas, el Govern, Sr. Pintat, l'anterior i també el de vostè, no ha fet la feina, no s'han fet aquests decrets i, per tant, aquests fitxers vostè em diu: "No, és que aquests fitxers no existeixen"... -és el que he entès- "... perquè els hem donat en mà". No, miri! jo els he vist... jo els he vist. Hi eren. I no només jo, els han vist altres persones que seuen aquí en aquest grup parlamentari, i per això vam anar corrents a presentar la denúncia. Hi havia tots els informes d'aquestes dos-centes vint-i-tres persones allà. Si hi eren és perquè algú els havia donat i entendrà perfectament que no seran les dos-centes vint-i-tres famílies que s'han posat d'acord per publicar això en el portal d'Internet.

Aquí hi ha una responsabilitat política. No s'ha complert aquesta llei. No s'ha complert la llei tampoc de garanties dels drets de les persones amb discapacitat de l'any 2002 que és la que porta la creació de la Comissió Nacional de Valoració.

Llavors, és clar, resulta que hi havia una persona que presidia per decret de Govern que era un secretari d'Estat. Que avui és un ministre que curiosament no és aquí a presentar les excuses que evidentment ja les ha presentat el Sr. cap de Govern, però no deixa de ser una mica preocupant que no estigui ella aquí a excusar-se també.

I, acabo aquesta rèplica dient que la informàtica, els informàtics no són els culpables de tots els mals, ni el paraigües en el qual els polítics ens podem amagar de totes les nostres responsabilitats que assumim lliurement quan ens presentem a l'elecció dels ciutadans. I, en el cas d'aquesta llei, per sortir del pas també, del pas dels comentaris que he pogut llegir d'uns i altres, que quedi clar que l'empresa informàtica que presenta... que ofereix, perdó, els seus serveis deixant un servidor no és la responsable dels continguts. Podrà tenir una responsabilitat

contractual, que ja s'espavilaran els que li hagin de demanar, però els continguts dels portals i de les pàgines que es penjen a Internet depenen dels seus propietaris. Igual que el portal d'Internet, si em permet, que parla de la meua persona: www.jaumebartumeu.ad, no és responsabilitat del servidor el que s'hi pengi, sinó del que el Jaume Bartumeu hi penja. Igual que el Partit Socialdemòcrata té el seu portal, no se'ns pot dir que el que hi hagi en aquell servidor amb totes les dades de la Comissió Nacional de Valoració, organisme públic que depèn del Govern d'Andorra encapçalat per responsables polítics del Govern d'Andorra no tenen cap responsabilitat en aquesta lamentable qüestió.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern pel vostre torn de dúplica.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Voldria insistir en què el Govern de cap manera vol quedar al marge d'aquest lamentable afer, sinó que entén que complint la llei i respectant el principi d'independència i d'autoritat que té aquesta Agència Andorrana de Protecció de Dades és la que ha de disposar de tots els mitjans i de tota la facilitat d'investigació per esbrinar-ho. Justament el que afirma el president del Grup Socialdemòcrata, no és veritat, abans ho ha aclarit el Govern. Les dades de CONAVA s'entreguen amb una acurada prudència i protecció de la intimitat de la família, representant legal de la persona en qüestió, i aquesta família en fa un ús -que ho sap que és a la persona interessada- un ús confidencial.

Aquestes dades no estan penjades en aquest portal en qüestió, és informació que s'ha tret d'allà, i que és el que haurà d'esbrinar aquesta agència per veure qui en té la responsabilitat. Però, la part que jo represento de CONAVA que és la Comissió Nacional de Valoració per les persones amb deficiències, ha respectat escrupolosament, naturalment, i ha d'entendre que el Govern ens podem equivocar però que creiem que aquest procediment ha estat fet ajustat al dret, i s'ha respectat la intimitat i l'honor d'aquestes persones amb aquest procediment i flux d'informació que respecta essencialment la intimitat i la confidencialitat.

A partir del moment en què hi haurà la informació d'aquesta agència, estarem a la seva disposició i no volem interferir perquè això aviat es veurà, les

evidències en les quals queda ben clara la responsabilitat, i si queda... em sembla que aquest servidor està tancat, o sigui que no hi ha cap perill que hi hagi més afectats, el que sí que queda clar és que quan surti l'informe d'aquesta agència es veurà fins a quin punt la Comissió Nacional de Valoració és o no és responsable de la informació que s'havia penjat a Internet.

Jo crec que amb aquest procediment de flux documental queda ben clar que des de la CONAVA s'entrega la documentació única i exclusivament via nunci a la família o a la persona interessada.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entrariem en el capítol de les repreguntes.
Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

El Sr. cap de Govern entra en un terreny perillós perquè és un tema que hauríem d'intentar, tot i que nosaltres demanem responsabilitats polítiques, no fer-ne un debat de política de baixa volada. M'acaba de tractar de mentider, i jo torno aquí a dir que jo tinc els informes, que jo els tinc... sortosament els tinc, i per tant la meua pregunta és: el Sr. cap de Govern quan pugui veure el que hi havia a Internet, continuarà mantenint que això ha aparegut a Internet perquè les dos-centes vint-i-tres famílies -perquè és això el que ens està dient- ho han posat a Internet? Perquè és clar si la Comissió Nacional de Valoració no ho ha posat en uns arxius, com que tampoc els hi hem posat nosaltres, doncs, deuen ser les dues-centes vint-i-tres famílies, -li pregunto jo-, que han decidit de penjar-ho a Internet?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

De cap manera volia acusar amb aquesta paraula tan lletja de "mentider" al Sr. president del Grup Socialdemòcrata, i si ho ha entès així m'excuso, i ho retiro. Però, el que sí a criteri de Govern és un fet comprovat o comprovable és de què el flux de documentació va de la Comissió Nacional de Valoració a la família. Després, aquest servidor va ser creat per l'escola especialitzada Ntra. Sra. de Meritxell per a la gestió única i exclusiva de vuit o nou directors que gestionaven el cas d'aquestes dos-

centes vint-i-tres persones i en el qual hi havia un accés cobert per un codi personal i una contrasenya. Per quines raons... que és el que haurà d'investigar aquesta Agència de Protecció, és el perquè aquesta informació que era *intranet* exclusiva de la direcció de l'escola ha passat a un espai obert. I, avui sóc incapaç de dir-ho perquè són misteris de la informàtica o de la tecnologia que ningú entén, almenys jo no ho entenc com una cosa tan protegida per una doble contrasenya ha tingut d'aquesta manera accés al públic. Doncs, alguna responsabilitat hi haurà. Si resultés de què hi ha responsabilitat política, estigui tranquil que s'assumirien les conseqüències i actuaríem en conseqüència. Avui per avui, jo reconec que la Llei de protecció de dades, i la Comissió Nacional -aquesta agència- estava, -ara es demostra-, molt ben dissenyada, i té la independència, la capacitat i els mitjans per investigar amb tota llibertat i esbrinar la responsabilitat política, tècnica i si escau, judicial, naturalment.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, passariem a la pregunta número 12.

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa a la carta apareguda en un mitjà escrit d'informació manifestant la queixa d'una parella per haver estat retinguts a la frontera amb l'acusació de transportar una certa mínima quantitat de droga tòxica.

Fou registrada amb el número 770 i publicada en el Butlletí número 21/2005 del 14 de setembre.

Té la paraula el Sr. Francesc Rodríguez Rossa.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Fa unes setmanes, a finals del mes d'agost, es va publicar en un mitjà escrit d'informació del Principat una carta d'un lector o lectora en la que manifestava la seva queixa, i la de la seva parella, pel fet d'haver estat retinguts durant una estona a la frontera amb l'acusació -segons ells no fundada- de transportar certa mínima quantitat de droga tòxica, detectada

en els seus equipatges per un gos ensinistrat -que ells diuen no haver vist.

Diuen els afectats en aquest escrit que finalment van ser autoritzats a retornar a l'autobús per continuar el viatge, amb una demanda formal d'excuses per part dels policies, a les que haurien afegit -els policies- un comentari en el sentit que l'ús de l'estratègia de la pressió per part de la Policia era habitual; l'escrit no afegeix si se'ls hi va especificar en quines circumstàncies, però suposem que es referien a situacions com la que ells van viure.

També es diu en la carta que no hi havia indicis per pensar que havien de portar drogues i afegeixen que l'únic indicatiu que podia tenir la Policia era el fet que eren dues persones joves.

Aquest mateix escrit va arribar per correu electrònic a una de les adreces del Grup Parlamentari, sembla que reenviat a partir de l'original que els autors de la carta havien tramès a diferents institucions i associacions d'Andorra. Encara que les signatures -les inicials- no coincideixen amb les de la carta del diari i que hi hagi lleugeres variacions d'estil entre els dos textos, queda clar que es tracta del mateix escrit.

Penso que si algunes de les afirmacions que es fan en aquests documents són certes, algú no està fent bé la seva feina. Per això vull escoltar quina és la versió del Govern en relació amb aquests fets. I per això demano: són certs els fets detallats en aquells escrits? Quins són els indicis "suficients", segons el Govern, per arribar a procedir, en la situació detallada o en una de similar, de la manera exposada?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Govern el Sr. ministre d'Interior i Justícia.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Una de les prioritats fonamentals del Ministeri de Justícia i Interior és la preservació i la protecció de la pau i seguretat nacional del nostre país. Cal emmarcar en aquest context l'actuació de les nostres forces de l'ordre que no fan més que actuar davant de qualsevol indicatiu mínim de criminalitat que pot eventualment posar en perill l'ordre públic del nostre país, protegint la seguretat nacional i adoptant totes les intervencions necessàries a tal efecte, amb els equips humans i materials de què ara per ara disposem.

En aquest context i en relació amb els fets ocorreguts el propassat dia 17 d'agost a la frontera hispano-andorrana, amb motiu dels quals aparegués una carta

de queixa en un mitjà escrit d'informació, cal senyalar que l'únic mitjà del que ara disposa el Servei de Policia per, entre altres, detectar estupefaents, no és altre que l'escorcoll de les persones que es controlen a les nostres fronteres, prèvia intervenció de l'actuació del gos policia ensinistrat per a la detecció d'estupefaents.

Al respecte, és forçós destacar que actualment l'únic mitjà fiable en la detecció d'estupefaents és, sense cap dubte, la intervenció del gos policia ensinistrat en aquest àmbit ja que d'altres mitjans materials utilitzats arreu, -tals com els aparells detectors d'estupefaents utilitzats a l'Estat espanyol per la Guàrdia Civil-, resulten poc efectius ja que s'obtenen uns resultats del tot infructuosos en vistes a la protecció de la seguretat nacional. No obstant això, estem efectuant els tràmits escaients per posar a prova uns nous aparells de detecció d'estupefaents, l'NDS 2000, que mitjançant l'anàlisi de l'aire detecten la presència o no de productes estupefaents amagats dins la roba en un temps aproximat de quaranta segons, tals com cocaïna, heroïna, morfina, etc.

Per tant, tenint en compte aquests elements, cal recalcar que l'única eina fiable i prèvia a l'escorcoll que pot fer prevaler el Servei de Policia per a la detecció d'estupefaents no és altre que el gos policia ensinistrat a l'efecte, quina utilització proporciona sempre uns resultats molt satisfactoris. En aquest punt, cal senyalar que el gos policia no només detecta la presència d'estupefaents en les persones, sinó també en els teixits i fibres de la roba. De manera que, en el cas que una persona que viatgi en autobús s'assegui al seient que ha estat ocupat anteriorment per una persona que duia estupefaents, el gos policia senyalarà aquesta primera persona com a portadora d'estupefaents. Per aquests motius, i malgrat la gran vàlua del treball impecable del gos, és fa del tot necessari la realització dels corresponents escorcolls policials, essent aquests darrers per tant l'eina de treball imprescindible per a la confirmació de resultats.

Actualment, seguint aquest protocol d'actuació i des de fa uns mesos, s'efectuen durant les vint-i-quatre hores del dia controls policials al punt fronterer del riu Runer, els quals han contribuït notablement i de manera molt satisfactòria a l'incautament de tot tipus d'estupefaents destinats totalment al tràfic i consum en el nostre país.

Per tant, no podem obviar que amb aquesta actuació preventiva del Servei de Policia es contribueix considerablement al manteniment i a la protecció de la seguretat del nostre país, evitant en darrer terme l'entrada i la circulació dins del nostre territori nacional de persones estrangeres que eventualment

podrien fer perillar la nostra pau i tranquil·litat públiques.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de rèplica el Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

A veure, ja li anuncio, Sr. Cabanes, que la primera repregunta serà tornar-li a posar les dues preguntes perquè no m'ha contestat.

Un cop això dit..., -si m'ho permet el Sr. síndic, evidentment-, un cop això dit com que no m'ha contestat, no sé si els fets són certs o no, que és la primera de les preguntes que li deia, i la segona si són suficients o no. A partir d'aquí hauria pogut fer, potser, una rèplica però és clar, vostè em desarma.

De qualsevol manera li diré de què si és cert... -perquè a manca de la seva concreció puc considerar que són certs perquè l'única versió que tinc és aquesta i com que vostè no me la contradiu, tampoc he de dubtar-, si és cert trobo que no està bé. No està bé l'actuació de la policia en aquest cas. Si s'ha de "nuancer" que diuen els francesos -no em surt la paraula en català- li hauria agraït que m'ho hagués dit i potser llavors l'hauria pogut entendre.

De qualsevol manera és perillós que per certs indicis, -que me'ls puc imaginar, que no diré que existeixin però la seva manca de resposta em fa dubtar al respecte de si existeixen o no-, que certs indicis facin una actuació d'una manera o una altra segons aspectes que poden ser físics de la persona, segons la companyia d'aquesta persona, si és d'un sexe o d'un altre, això seria preocupant.

Vull creure que això no passa... vull creure que això no passa, però bé, hauré d'esperar a què em respongui en tot cas la pregunta quan li posaré, si em permet el Sr. síndic, per intentar reflexionar al respecte d'una altra manera.

De moment, amb la seva resposta m'és impossible.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel torn de dúplica, Sr. ministre d'Interior.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Si em permet Sr. Rodríguez li afegiré alguns detalls que potser complimentaran la meva resposta que al

seu entendre ha sigut genèrica i que també desvetllaran una mica les inquietuds d'aquesta Sala.

En el cas aquest concret, -si és en allò que es refereix del proppassat dia 17-, quan arriba l'autocar a la frontera, al Servei de Policia de la frontera del riu Runer que és on tenim, com tothom sap, vigilància les vint-i-quatre hores, es procedeix evidentment a la inspecció corresponent. Un dels policies puja a l'autocar, demana documentació a tothom mentre l'altre enregistra i verifica la part on hi ha totes les maletes i bosses amb el gos, evidentment. En aquest cas el gos marca una de les motxilles la qual es passa a identificar el seu propietari, que en aquest cas, són dos persones -de sexe masculí ja que vostè ho comenta- que venien al Principat d'Andorra. El gos en cap moment passa -i això és una pràctica que no es fa mai- passa a escorcollar a les persones, sinó simplement escorcolla els equipatges o l'autobús si és que s'hagués fet baixar les persones de l'autobús, que és el cas que comentava abans que podia haver-hi alguna impregnació en algun dels seients.

A partir del moment que hi ha indicis, el Servei de Policia amb tota discreció fa passar a les dependències policials a aquestes dos persones, evidentment amb total discreció davant dels altres viatgers de l'autobús i es procedeix a escorcollar la persona que diu ser la propietària de la bossa de les dos que anaven juntes amb direcció al Principat d'Andorra.

En veure que dins de la bossa i que la persona aquesta no portava cap tipus d'estupefaents, se li diu la frase correcta en aquests casos: "Perdoneu les molèsties", i en un espai de deu minuts l'autobús reprèn el viatge destí cap al Principat d'Andorra.

Això és exactament el que va passar el dia 17 del proppassat mes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, en l'apartat de repreguntes, Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Em permetrà, Sr. síndic, que faci un breu comentari al respecte ja que no he tingut l'ocasió de fer-lo en la part de rèplica.

Primer, constatar que el gos sí que existia... bé, el Sr. ministre ens diu que el gos sí que existia, i que els indicis suficients van ser que el gos va detectar una substància estupefaent... Bé, es poden considerar suficients al respecte.

Ara bé, el tema de la discreció -ja pel fet de baixar i de tot l'enrenou- dubto de què hi sigui. Jo no he fet cap comentari de si eren del mateix sexe o no, jo ho he dit com a tema genèric perquè no ho sabia, no ho podia saber perquè l'escrit no ho deia, fins i tot he dit al principi que no sabia si era un noi o una noia el que signava perquè només hi havien les inicials.

També li volia dir que entenc la segona part de la pregunta: quins són els indicis suficients? Doncs, és que el gos detecti... Bé, si això és així està bé però també hem de tenir en compte que... suposo que això es deu poder fer de diferents maneres i que el fet de què això surti escrit en un mitjà d'informació i de què no hi hagi cap resposta per part de l'Administració dient que això no és cert -com sembla que vostè afirma-, doncs, com a mínim fa pensar que allò sí que és cert.

El fet que al cap d'uns dies en una emissora catalana durant una tertúlia al matí, uns altres... -segons sembla. Jo no ho vaig sentir-, unes altres persones comenten que a ells els hi ha passat una aventura, entre cometes, similar, tot això fa pensar que hi ha alguna cosa que falla, no sé si és la comunicació -no crec que sigui l'actuació de la policia-, però hi ha alguna cosa que fa que no anem bé.

Dit això, la meua repregunta, -perquè el reglament vol que la posi-, li volia fer aquesta: creu vostè, doncs, que el fet de què sortís aquest escrit, o el fet de què l'endemà o al cap d'uns dies això es comentés en una ràdio pública de la veïna Catalunya, llargament i que fins i tot algun amic de Barcelona -i explico aquesta anècdota- em truqués dient: "Escolta, que heu fet que ahir va ser els animadors del programa al matí..."? Això com a mínim sap greu.

Vostè creu que això fa bé al país, de què surtin aquests informes d'aquesta manera i que no hi hagi reacció?

D'això em queixo. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre si us plau.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Jo crec que el que queda clar després de la meua contesta és que el gos en aquest cas sempre detecta una olor impregnada, una olor impregnada que pot venir per varis motius: o perquè la persona porti una petita quantitat o una gran quantitat -això el gos no ho detecta en cap cas, sinó que simplement marca una olor-; o bé, perquè són persones consumidores habitualment i en aquell moment, doncs, no porten

cap tipus d'estupefaents quan pugem a Andorra pels motius que siguin.

Llavors, queda clar que en aquest cas quan hi ha indicis, la policia ha d'actuar i, fins i tot jo l'altre dia en el moment de l'entrada en vigor del nou Codi penal va venir un mitjà de comunicació català en el qual vaig deixar clar i vaig fer esment que és un país en el que està prohibida la tinença d'estupefaents així com el seu consum.

Jo penso que en aquest cas nosaltres ho hem deixat clar dins del Principat i, així, dins d'aquest nou Codi penal, dins la comissió en la que tots els partits polítics i tots els organismes competents hi van participar, i on van quedar clares quines eren les intencions del país.

Jo no crec que en aquest cas el Govern tingui de replicar opinions de llibertat que puguin tenir els ciutadans, ja sigui del Principat o d'altres països perquè en aquest cas, vull dir, jo crec que ha quedat clar que quan hi ha indicis, nosaltres hem de fer la nostra tasca.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna repregunta?

Sí, Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Respecte al que ha dit no eren opinions. Ells detallaven uns fets. Si haguessin sigut opinions, hi hauria estat d'acord.

En relació amb el meu exposat i dins de la carta -en algun lloc de la carta, ja ho he repetit en el meu exposat-, els policies haurien afegit un comentari en el sentit de què l'ús de l'estratègia de la pressió per part de la policia era habitual, i jo, afegia que suposava que era en aquestes circumstàncies.

Vostè... Li diré d'una altra manera: quina opinió li mereixen aquestes afirmacions?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Jo en tot cas el que sí que li puc dir és que dins d'aquesta unitat de fronteres i estrangeries, com qualsevol altre cos de policia, jo crec que hem d'estar tots molt orgullosos tot respectant el dret i els deures de les persones i els ciutadans, i la intimitat sobretot

que és del que estem parlant ara en aquest cas, que facin la tasca amb la severitat que això comporta i l'eficàcia perquè ja s'ha vist que en molts dels casos s'han pogut incautar petites o grans quantitats d'estupefaents.

Evidentment, aquestes persones, que en aquest moment, aquest dos ciutadans catalans no portaven cap tipus d'estupefaents a sobre es van sentir potser menyspreats per aquesta actitud, però evidentment ells també van fer unes afirmacions a posteriori. I jo, el primer que vaig fer és verificar quina era la constatació de la parella de policies que en aquell dia es trobaven dins de la frontera del riu Runer i, evidentment, en cap moment van faltar al respecte dins de l'informe que ells fan a aquesta parella, tot el contrari, els van explicar quins eren els drets i quina era la legislació en matèria d'estupefaents dins del Principat d'Andorra. I una vegada constatat que no portaven estupefaents, es van disculpar, com deia abans, amb la frase clàssica: "Perdoneu les molèsties". I evidentment, també parlen de què el registre va durar uns vint minuts, quan aquí dins de l'acta només va durar deu minuts, el temps suficient per escorcollar una de les dos persones amb la motxilla.

Evidentment, jo no sé si aquestes persones han volgut, potser, magnificar aquesta actuació policial, però a mi l'informe que em fa la parella del proppassat 17 d'agost em mereix tot el respecte i tota la confiança del món fins a la prova del contrari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

A veure, a mi també. La parella no sé qui és però em mereix tot el respecte i segur que van fer el que algú els hi havia manat que fessin. Segur que no va ser iniciativa seva. Per tant, la parella mereix tot el respecte -la parella de policies em refereixo.

Aquesta gent, a la carta -que no la tinc aquí, malauradament-, acusen d'alguna manera a la policia de mentir en el sentit de pressionar a una de les persones dient que l'altra havia dit: "L'altre portava una certa quantitat de droga", i a veure si era de totes dues o era d'ella... Jo em referia a això.

Això no ho trobo... en la situació aquesta que ells exposen, -que repeteixo, jo no sé si és totalment correcta, si hi ha altres elements a afegir, si diuen mentides...- però, pel que vostè m'ha dit sembla que

sí. Jo no trobo que siguin aquestes les maneres d'actuar realment com cal, per dir-ho d'alguna forma. Per això, li he posat la pregunta anterior i li repetiria, però amb aquesta matisació, a veure si me la pot respondre, a veure si són maneres habituals d'actuar al límit del respecte de la llei, entenc jo.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Jo entenc que en cap moment estem en el límit del respecte de la llei, perquè estem davant de dos persones jurades que fan la seva tasca, i ja he detallat una mica quin va ser el contingut de l'actuació policial, i evidentment estem també davant de dos altres ciutadans, els quals expressen la seva lliure opinió públicament. Evidentment, en aquest cas entenc que després de l'informe de la parella de policia, adulterant-la perquè no van ser així els fets, sinó que simplement amb tots els respectes del món se'ls va fer passar amb tota discreció a les dependències policials, es va escorcollar a la persona de les dos que deia que era la propietària de la motxilla i un cop verificat que en aquell moment no portaven cap tipus d'estupefaents a sobre, se'ls va tornar a acompanyar a l'autobús perquè continuessin el viatge cap a Andorra. És a dir, i evidentment amb les frases correctes, les quals sempre ens quedarà el dubte de si aquestes persones eren consumidores o no eren consumidores. Però, hi havia indicatiu perquè hi havia una impregnació dins d'aquella motxilla, en aquest cas la policia ha d'actuar perquè són les instruccions que hi ha, clares i concises.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Jordana teniu la paraula per repreguntar.

El Sr. Jordi Jordana:

Jo voldria repreguntar només al Sr. ministre si hi ha constància de què aquestes persones s'hagin dirigit a algun organisme públic andorrà, sigui la Fiscalia, la Batllia o qualsevol altre indret per tal de fer constar algun tipus de denúncia o de queixa en l'actuació de la policia en aquell moment.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

No, Sr. Jordana. A hores d'ara no ens consta que hagin anat a cap organisme judicial i tampoc s'han adreçat a cap lloc més sinó que simplement han fet manifestacions en els mitjans de comunicació, manifestacions públiques, i també m'ha semblat entendre que havia arribat a alguna adreça electrònica que altra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, Sr. Rodríguez, una repregunta?

El Sr. Francesc Rodríguez:

Si em permet Sr. síndic.

Vostè creu, Sr. ministre, que si la situació que ells exposen... -i li demano la seva opinió i em pot contestar o no-, si la situació que ells exposen és la correcta, tenen prou ànims com per adreçar-se a fer una queixa a la Fiscalia o a alguna entitat al respecte? -si el que diuen allà és cert, cosa que vostè em diu que no...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Dos coses: una, evidentment, em reitero a l'informe que em fa la parella de policies del proppassat dia 17 d'agost; i dos, jo com a ciutadà si crec que tinc raó, utilitzo totes les vies legals que tinc al meu abast per fer prevaler la meva raó.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, continuariem amb el Sr. Jordana per repreguntes.

El Sr. Jordi Jordana:

Vostè té constància, Sr. ministre, de què hi ha fets que són molt més greus que aquests com per exemple els tipus de delictes com robatoris, abusos

deshonestos, agressions, i els que han sofert aquestes agressions van directament al Servei de Policia o a la Batllia a denunciar els fets? En té constància vostè d'això cada dia?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, hauríem d'anar-nos centrant una mica en la repregunta de la pregunta original, potser per no anar pujant, ja que la reunió avui és molt llarga i molt carregada de preguntes.

Gràcies, Sr. ministre.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, potser per concloure dir que cada cas és diferent, i evidentment es donen casos en què es va directament a la Batllia, altres a la policia, i d'altres que queden...-com hem vist, i sobretot ho apreciem en temes de violència domèstica- queden simplement en una actuació verbal per part del denunciant i en el moment en el que s'ha de formalitzar la denúncia, doncs, es retira. Amb el qual, jo penso que no es pot generalitzar en cap cas, aquest és un, i no ha passat d'una simple manifestació dins dels mitjans de comunicació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, passaríem...

Sí, Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Havia demanat la paraula abans de què la donéssiu al Sr. ministre, però em sembla que no m'heu vist...

El Sr. síndic general:

Perdó.

El Sr. Jaume Bartumeu:

... Per invocar l'article 66 en el sentit que entenc que la repregunta que ha formulat el conseller Sr. Jordi Jordana s'apartava totalment del que diu el Reglament, pel que fa que les repreguntes s'han de cenyir, i vós mateix ho heu dit, a les preguntes. És clar, si hem de desbordar sempre per al lluïment general de la política del Govern, si les preguntes les hem de desbordar llavors hauríem de fixar unes

altres normes. Jo no estaré en contra de què puguem desbordar i parlar d'altres coses, però, que consti la meva protesta.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, acceptada la protesta de l'article 66, continuariem amb la sessió de preguntes.

Si no hi ha cap més repregunta, passem a la pregunta número 13.

13. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, consellera general del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa a les actuacions que pensa dur a terme el Govern prop de les autoritats franceses per tal d'evitar nous problemes de manca de coordinació i de celeritat a l'hora de mantenir oberts, des de França, els accessos al Túnel i al Port d'Envalira.

Fou registrada amb el número 772 i publicada en el Butlletí número 21/2005 del 14 de setembre.

Exposa la pregunta la Sra. Lurdes Font.

Teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Tothom recorda encara els problemes que l'hivern passat es van produir com a conseqüència del retard en l'obertura, des de França, dels accessos al Túnel i al Port d'Envalira; aquest fet va comportar, de forma concreta, importants molèsties per a un grup de turistes que varen haver de passar la nit dins de l'autobús en unes condicions no massa bones. A la vegada, i a més en general, la manca de rapidesa en l'obertura dels esmentats accessos va provocar una important erosió de la imatge d'Andorra com a destí turístic. Resulta evident que cal aprofundir en les relacions de bon veïnatge amb França i que cal millorar la coordinació amb les autoritats franceses competents en aquesta matèria per tal d'evitar que situacions com la que acabem d'esmentar es tornin a repetir en el futur. En aquest sentit, i amb la voluntat d'impulsar l'acció de Govern en aquest àmbit tan rellevant per a la imatge del nostre país, formulem al M. I. Govern la següent pregunta: Quines actuacions s'han dut a terme, o es pensen dur a terme, prop de les autoritats franceses competents, per tal d'evitar nous problemes de manca de coordinació i de celeritat a l'hora de

mantenir oberts, des de França, els accessos al Túnel i al Port d'Envalira?

El Sr. síndic general:

Sí, pel Govern, Sr. ministre d'Exteriors i Cultura.

El Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Després d'una sèrie de contactes entre França i Andorra, el prefecte de l'Ariège va visitar el nostre país el 8 de març. Hi va haver una reunió per preparar un nou pla d'acció en cas de fortes nevades com les que vam tenir l'hivern passat.

El 4 d'abril hi va haver una trobada de treball, en aquest sentit a l'Ambaixada d'Andorra a França -a París-, en la qual es va preparar part de la reunió que va tenir lloc a Soldeu el 19 de juliol. En aquesta reunió de Soldeu hi van participar les dues prefectures dels Pirineus orientals i l'Ariège, i els ministeris d'Urbanisme i Ordenament Territorial, i Turisme i Medi Ambient. Es va convenir d'examinar un pla d'acció per la neu que estableix mecanismes de coordinació entre l'Agència de Mobilitat i els centres de control de tràfic que els tècnics estan examinant en aquests moments -aquest pla d'acció.

En aquesta mateixa reunió conjunta, el prefecte de l'Ariège, el Sr. Ives Guillot, va informar-nos de la seva voluntat de millorar els sistemes de protecció i activació d'allaus. Així es va comprometre, i ens consta que els treballs s'han iniciat per instal·lar en la zona anomenada corba número 2, situada després de l'accés al Túnel de Puymorens, un sistema de desenclavament d'allaus tipus Catex, per tal de facilitar la seva caiguda controlada i encarregar també la construcció d'un fals túnel de protecció del tram de carretera afectat. Primer hi haurà, doncs, els estudis adients i després, doncs, en aquest sentit hi haurà aquesta construcció, o hi hauria d'haver aquesta construcció.

D'altra banda, també s'activaran aquest hivern unes cèl·lules de vigilància entre les prefectures dels Pirineus orientals, l'Ariège i Andorra, com seria la Policia, els Bombers, l'Agència de Mobilitat i la protecció de carreteres, entre altres, amb l'objectiu de millorar el temps de resposta de les actuacions d'ajuda entre els dos estats perquè hi hagi un lligam directe entre les agències.

També pel que fa a la meteorologia, en aquests moments ens va informar el prefecte de l'Ariège que les informacions que tenen provenen del centre de Bordeaux per l'Ariège, i del centre d'Aix-en-Provence pels Pirineus Orientals. I estan estudiant a França la possibilitat d'obtenir un butlletí únic per la

zona dels accessos a Andorra que permetrà disposar de dades més fiables i no agregades i actuar més ràpidament, i això ens ho van comunicar que hauria de ser possible a partir del proper mes de novembre.

Una nova reunió tindrà lloc a la prefectura de Midi-Pyrénées a Tolosa, amb la invitació del prefecte de regió a finals d'octubre per tractar de la posada en marxa immediata de les mesures acordades en les darreres trobades i donar per bo aquest pla d'acció, doncs, que es va discutir en la reunió del 19 de juliol.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, doncs, pel torn de rèplica, Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Bé, una part era per assegurar-me que s'havien arribat a acords concrets amb França abans que no comenci l'hivern i, per tant, sobretot de no haver de tornar a viure situacions tant lamentables com la de l'any passat.

Gràcies Sr. ministre.

El Sr. síndic general:

Torn de dúplica Sr. ministre.

Bé, doncs, passariem a la secció de repreguntes. Hi ha alguna repregunta?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Dins de l'exposat només heu fet esment del problema del mal temps i de la neu.

Suposo que sabeu que últimament generalment els caps de setmana hi ha problemes de cues bastant difícils de solventar al Pas de la Casa, on es fan cues de més d'una hora i mitja o dues hores per intentar passar la frontera francesa.

No he sentit que en cap moment que es parlés de mirar de trobar solucions, o bé d'incrementar efectius per exemple en dies d'afluència -no tots els dies són iguals. No es podria tractar durant aquestes trobades, a les que heu fet al·lusió, els temes de l'afluència com sabem que està passant al costat del riu Runer?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Sí, efectivament és una qüestió que preocupa i de la qual també s'està tractant amb França, i se n'ha parlat en la reunió del dia 19 de juliol, com en altres reunions. El que passa és que potser no n'he parlat perquè es parlava, en la pregunta, de la manca de coordinació i celeritat a l'hora de mantenir oberts els accessos al Túnel i al Port d'Envalira i pensàvem que es referien a allò. Però, és una qüestió que té raó. És molt important i s'hi està treballant també.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé. Centrant les repreguntes en la pregunta.

Si us plau Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, la legislatura anterior en la que vostè ja era ministre d'Exteriors vam fer un tracte amb l'Estat Francès que permetia a les màquines andorranes de baixar a netejar si és que ells no ho feien.

El resultat ens ha quedat clar: un autocar de turistes que venien a Andorra i que hem fet venir nosaltres -com ha dit la Sra. Font- a passar la nit al mig de la carretera.

Lavors la meua repregunta és la següent: això es manté, però ho pensem aplicar?

I l'altra repregunta és: tenim més garanties aquesta vegada de què el tracte funcionarà?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, efectivament existeixen aquests pactes de l'any 1996, de l'any 2004, i de fet el que es va constatar l'any passat en aquestes cinc grans nevades que hi va haver, és que l'avís i la coordinació general perquè poguessin anar màquines andorranes, doncs, no va succeir.

Per tant, evidentment hi ha d'haver aquest nou pla d'acció, el qual es va tractar en la reunió del 19 de juliol. S'hi està treballant. És un pla d'acció, doncs, que pren en compte una nova planificació, una coordinació dins de França, interdepartamental i també nacional que; pren en compte, doncs, la

meteorologia per tenir millors estadístiques, que pren en compte també, doncs, el fet de què hi hagi una cèdula de crisi a França per fer front ràpidament a qualsevol situació d'aquest tipus i comunicar-se immediatament amb l'Agència de Mobilitat d'Andorra, i que hauria de fer efectives aquestes possibilitats que té l'Estat Francès d'acollir-se a la visita de les màquines andorranes per a la regió més propera, doncs, d'una manera més ràpida, efectivament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Referent al que ha parlat dels contactes amb França, però els accessos al Port d'Envalira... al Túnel d'Envalira no depenen de França, depenen de la concessionària, i l'any passat van haver-hi problemes molt seriosos justament en aquest sentit que potser van afectar uns quants turistes però que van afectar sobretot a la població del Pas.

S'ha pensat en mirar de solventar el tema aquest de manera que no es torni a produir?

El Sr. síndic general:

Perdonin senyories, però hauríem d'intentar de centrar-nos sobre la pregunta original i fer les repreguntes sobre la pregunta original, no les que puguin ocasionar les contestes tal com s'ha fet l'observació al conseller Jordana. S'ha acceptat la pregunta, crec que també s'acceptaria aquesta pregunta, però demanaria a les excel·lències que anessin centrant sobretot la pregunta en la pregunta original, sinó realment suposo que al Govern en aquest cas se li farà de mal informar si no ho ha previst en la pregunta original.

De totes maneres té la paraula el Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, per la informació que tinc, s'hi està treballant.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

És per una repregunta que no es mou de la contesta a la pregunta inicial.

El Sr. ministre ens ha parlat d'unes cimeres d'alt nivell governamental amb el prefecte de l'Ariège, de les quals ens ha explicat que es posarien uns Catex i després un túnel artificial a vora de la boca del túnel. I la meua pregunta és que: si en aquestes cimeres d'alt nivell governamental amb el prefecte de l'Ariège s'ha comentat també la qüestió importantíssima per poder arribar a Andorra per la carretera que puja des d'Ax fins a l'Hospitalet? Perquè nombroses persones, nombrosos turistes i nombrosos ciutadans andorranos s'han trobat bloquejats aquest hivern almenys en quatre ocasions que jo conegui diferents del calendari, a baix, a Ax-les-Termes. Per tant, em sembla molt bé el Catex, però voldria saber què passa entre Ax-les-Termes i l'Hospitalet.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, efectivament aquesta carretera, doncs, és una carretera important, -la nacional 22 em sembla que és a la que es refereix-, pels accessos al Principat, i s'ha demanat, doncs, a França de què tingui cura juntament amb Andorra per reflexionar de quina manera podem millorar aquesta carretera en el futur. Evidentment també depèn i dependrà una mica dels pressupostos de l'Estat Francès i de com es podrà tirar endavant aquesta qüestió, però és una carretera que preocupa. Els accessos a Andorra fan part d'un dels punts importants en aquesta legislatura per la política exterior i pensem, doncs, que podrem treballar junt amb l'Estat Francès per millorar aquesta carretera.

Així ho esperem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, tot el que ens ha explicat el Sr. ministre en relació amb el que tenen pensat fer, o que han començat a fer, o han començat a parlar a Soldeu aquest estiu, és a dir, actuacions, obres a fer a França, que les haurà de fer l'Estat Francès i suposo que això aquest hivern no estarà fet, i aquests protocols d'actuació que requereixen negociacions, etc, no sé si també estaran a punt aquest hivern. Jo penso que potser no.

En tot cas, si no ho estan, ja que hi ha aquest conveni i aquesta comunicació entre França i els serveis de neteja de carreteres d'Andorra, li pregunto si aquest hivern perquè no torni a succeir el de l'any passat, hi haurà algú que despenjarà el telèfon a l'hora que sigui, quan li truquin des de França perquè vagi a netejar la carretera?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

Crec que hi ha una preocupació de l'Estat Francès, de les dues prefectures, i també de l'Estat Andorrà perquè això no torni a succeir, i per això s'ha previst, doncs, que hi hagi aquesta cèl·lula de crisi a França perquè pugui justament despenjar aquest telèfon i trucar a l'Agència de Mobilitat per anar amb el seu responsable i poder actuar en cas de dificultats com les que hi van haver, però jo confio en què podrem acabar aquest nou pla d'actuació que completarà els protocols de l'any 2004 i 1996 a temps per aquesta temporada d'hivern.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, repreguntes.

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ha dit, Sr. ministre, que no va funcionar el sistema d'avís. No és més aviat que quan hi va haver l'avís, les màquines del Govern -perquè faltaven unes peces, les quals no havien tingut el recanvi- es van quedar parades al peu del port, i van ser les màquines del Comú d'Encamp les que van baixar a obrir finalment dos o tres dies després?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No sóc el ministre més competent per aquesta pregunta, però tot i això crec que va ser tota una sèrie de mecanismes que no va funcionar en aquell moment. França, doncs, no va actuar en el moment que necessitava actuar, tot i que hi havia molta preocupació del costat francès. Hi havia qüestions que el prefecte de l'Ariège, doncs, ens va comentar quan va venir a Andorra i, en tot cas, mirarem que això millori durant aquest hivern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Tarrado, teniu la paraula per la repregunta.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria una petita puntualització en el que ha dit abans el Sr. ministre, és que aquest hivern tindrem, del costat francès, els Catex instal·lats?

I després, si hi haurà un compromís o una data d'inici d'aquest túnel paral·lel? -suposo que és un túnel paral·lel del costat francès. O data d'inici de les obres?

Gràcies.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, moltes gràcies, Sr. síndic.

Pel que, doncs, va manifestar el prefecte de l'Ariège en la reunió, doncs, hi hauria els estudis que es farien per a l'any 2006 sobre aquesta situació, i depenent, doncs, de les disponibilitats pressupostàries es podria tirar endavant pel Catex, aquest sistema d'allaus automàtic, i també aquest fals túnel que no seria un túnel complet sinó una cobertura de la carretera que permetria que quan es fessin aquestes allaus automàtiques amb aquesta màquina, doncs, la carretera quedés protegida.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, alguna altra repregunta?

Doncs, passaríem a la pregunta número 14.

14. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, consellera general del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa a les obres de realització de la rotonda situada just abans de l'estació del FUNICAMP.

Fou registrada amb el número 773 i publicada en el Butlletí número 21/2005 del 14 de setembre.

Exposa la pregunta la Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Seguint en la mateixa línia argumental de la pregunta formulada en relació amb l'acabament de les obres del Túnel del Grau de la Sabata, i preocupats molt intensament pels més que freqüents problemes de llarga durada que pateix la construcció de les nostres infraestructures, voldríem ara interessar-nos per l'evolució de les obres de la *rotonda* que s'està construint a Encamp, situada a la zona de l'encreuament de la carretera nacional 2 amb la nova carretera de circumval·lació de la vila. La percepció que els ciutadans tenen és la de trobar-nos davant d'una altra d'aquelles obres públiques la realització de les quals s'eternitza sense que se sàpiga massa bé per quina causa. La imatge d'estat d'obres permanent que s'ofereix als nostres turistes i visitants -no oblidem que estem ara referint-nos a unes vies de circulació molt transitades pels esquiadors- no és la millor manera de potenciar un sector bàsic de la nostra economia com és el del turisme. Però, a més, els usuaris de les carreteres que viuen al país es veuen diàriament afectats pels problemes de trànsit, fet que disminueix notablement la qualitat de vida en el nostre país.

Per tot això, formulem ara la següent pregunta al M. I. Govern: quina és la data prevista per a l'acabament de les obres de realització de la rotonda situada, just abans de l'estació del Funicamp, pujant en direcció cap a Canillo, a l'encreuament de la carretera nacional 2 amb la nova carretera de circumval·lació de la vila d'Encamp?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament del Territori.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Actualment s'estan realitzant els últims treballs de pavimentació, i està previst que demà s'acabin aquests treballs. I procedirem seguidament a fer tots els senyals tant horitzontals com verticals i esperem que a finals de mes estigui la rotonda totalment acabada.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel torn de rèplica, Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, sí, efectivament al poc temps d'entrar la pregunta vaig tenir la grata sorpresa de veure que finalment es començava la pavimentació de la zona. Espero que, bé, -durant aquests dies efectivament s'ha avançat-, que segueixin amb aquest ritme i que finalment puguem tenir o veure acabada aquesta famosa rotonda.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre pel vostre torn de dúplica?

Alguna repregunta? Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A finals de mes totalment acabada? Demano. Amb les voreres incloses?

El Sr. Manel Pons:

Totalment acabada.

A més, els serveis aquests que hem dit, estaran totalment acabats de tot el projecte i totes les voravies dels costats.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès una repregunta?

El Sr. Josep Dallerès:

Dins del projecte hi ha les voreres?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Crec que sí que estan dins del projecte.

El Sr. síndic general:

Molt bé. Alguna altra repregunta?

Doncs, passariem a la pregunta número 15.

15. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa a l'acabament de l'obra del Túnel del Grau de la Sabata.

Fou registrada amb el número 774 i publicada en el Butlletí número 21/2005 del 14 de setembre.

Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Volem, abans de formular la pregunta, recordar que la construcció de l'anomenat "Túnel del Grau de la Sabata" va ser presentada per l'anterior Govern com una obra clau per tal de millorar els problemes de congestió del trànsit que pateix el nostre país, almenys pel que fa referència a la connexió entre les parròquies d'Escaldes i La Massana. No volem, però, entrar ara en la valoració sobre l'oportunitat i l'eventual eficàcia d'una obra que es troba ja força avançada. En canvi, sí que ens preocupa -i aquest és el motiu de la nostra pregunta- la durada de les obres de l'esmentat túnel. Els problemes de trànsit continuen sent un dels principals elements de preocupació dels ciutadans d'Andorra. S'ha iniciat un nou curs escolar, amb tot el que això comporta quant a increment de la congestió viària, i les retencions de la circulació -malgrat algunes millores parcials- continuen afectant-nos força sovint.

Així doncs, preocupats tant pels problemes avui ja crònics de circulació viària com per la ja força important durada de les obres del ja esmentat "Túnel del Grau de la Sabata", fet que en darrera instància repercuteix molt negativament en la fluïdesa del trànsit, preguntem al M. I. Govern: per quan està previst l'acabament de l'obra del "Túnel del Grau de la Sabata"?

Agrairíem en l'interès de tots els ciutadans la màxima concreció en la resposta i que s'expliquessin alhora els motius que justifiquen la més que llarga durada de l'esmentada obra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern Sr. ministre d'Ordenament del Territori.

Doncs, teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Les obres d'aquest túnel que inicialment s'anomena Túnel del Grau de la Sabata, després el Govern l'ha anomenat Túnel del Pont Pla...

(Se sent riure)

... Finalitzaran el mes d'abril del 2006 i es preveu l'entrada en servei del túnel al juny del 2006.

Els motius són: per motius de la programació de la inversió i de la complexitat constructiva a causa de què un túnel implica la realització de diverses obres molt diferents entre si. L'execució del Túnel del Pont Pla s'ha dividit a efectes tècnics, administratius i pressupostaris en sis fases diferents amb els seus corresponents processos de licitació i contractació segons la Llei de la contractació pública.

L'última fase és l'adjudicació de les obres d'instal·lacions de seguretat, comandament i control del Túnel del Pont Pla, i del Túnel de Sant Antoni i de les zones d'influència viàries urbanes a l'exterior la regulació de les quals influeixen sobre les condicions del trànsit a l'interior del Túnel del Pont Pla.

Fou adjudicat el 29 de desembre del 2004 i el contracte fou signat el 12 de gener del 2005.

Els terminis contractuals són de tretze mesos però s'haurà d'afegir un increment d'un termini de dos mesos degut a modificacions en el disseny de l'edifici de control i dels locals tècnics de la boca sud per tal de millorar la integració de les instal·lacions que s'hi ubicaran amb les xarxes de dins del túnel i les canalitzacions de servei procedents de l'exterior.

Doncs, la finalització de les obres tindrà lloc a l'abril del 2006. A partir d'aquest moment s'efectuaran les proves de funcionament integrat i coordinat amb tots els sistemes d'equipament i instal·lacions del túnel des del nou centre de control del túnel encara en curs de realització, i és absolutament imprescindible dur a terme les proves funcionals de totes les instal·lacions integrades per tal d'utilitzar l'entrada del servei del túnel amb les màximes garanties de seguretat pels usuaris.

Es pot xifrar en base a les experiències anteriors, previsiblement un parell de mesos conseqüentment

preveient l'entrada en funcionament del túnel al juny del 2006.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Enric Tarrado teniu la paraula per la rèplica.

El Sr. Enric Tarrado:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Bé, veig que finalment tenim alguna cosa en concret. Espero que sigui a l'hora puntual que es pugui inaugurar aquest túnel.

L'altra cosa és lamentar que el retràs que poden agafar les obres a Andorra és una cosa que m'agradaria que d'aquí endavant pel bé de tots els ciutadans d'aquest país, quan es faci una obra, doncs, que es faci al més ràpidament perquè si comparem la velocitat dels túnels foradats a les muntanyes en l'altre costat de la frontera amb el ritme que portem aquí a Andorra, doncs, em sembla que ho tenim clar nosaltres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel torn de dúplica Sr. ministre.

Doncs, passàriem a les repreguntes.

Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria preguntar al Govern en relació amb aquesta... -com que forma part de tota l'obra en si- la zona aquesta d'influències viàries de les zones urbanes, de l'entorn. I, en concret, m'agradaria parlar si és possible i si ens ho pot explicar el Sr. ministre sobre l'avinguda Mitjavila: com quedarà? Si s'ha previst des del Govern adoptar algun tipus de mesura per pal·liar els greus perjudicis que aportarà a aquesta avinguda que quedarà bastant aïllada amb la sortida del túnel. I, després, la informació que tinc és que els passos de vianants en una sortida d'una boca d'un túnel no podran estar a menys de tres-cents metres de distància de la boca del túnel, la qual cosa provocarà dificultats de mobilitat viària per als vianants per poder accedir a la zona de l'avinguda Mitjavila, a la zona Consell d'Europa pel marge esquerre del riu Valira, és a dir, travessar com avui dia es fa. Perquè ens entenguem tots, per la zona de l'Hiper fins a Mitjavila no es podrà fer directament

tal com s'està fent avui en dia, sinó que s'haurà d'anar a fer el tomb a la zona de la rotonda.

La meua pregunta és: el Govern pensa adoptar o ha adoptat mesures per pal·liar aquests perjudicis que aportarà d'aïllament a Mitjavila i de dificultat de mobilitat viària per als vianants?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Gràcies Sr. síndic.

Tot el que és la base semaforica dels túnels va lligada una mica amb l'encreuament de la rotonda amb Escaldes i amb l'entrada a La Massana. Tots aquests estan amb el control de túnels bàsicament perquè dins del túnel no es poden fer cues. Llavors la prioritat serà, que quan hi hagi molta aflluència de trànsit, donar pas a aquests punts.

Per l'altra pregunta que m'han fet del pas de vianants, evidentment sobre uns tres-cents metres no es pot creuar pel pas de vianants però, després de la rotonda que hi ha, després de la gran rotonda que s'ha fet allà, hi ha uns passos de vianants marcats que donen justament a la passarel·la peatonal -que en diem de Cal Llovera- per donar accés a l'avinguda Mitjavila.

El Sr. síndic general:

Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

El meu company Tarrado li ha demanat quan estaria acabat el túnel. Vostè ha estat molt precís. I, jo voldria demanar-li si pot ser tan precís per dir-me quan tindrem aquest túnel i quina desviació pressupostària això ha representat sobre l'inici.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

En aquests moments no li puc dir el cost total de l'obra, però en la pròxima sessió el podré informar totalment de la desviació i del projecte que hi ha.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Voldria tornar a recordar que centrem les repreguntes sobre la pregunta original.

De totes les preguntes que es fan en una sessió de control al Govern, hem de tenir tota la informació. Si es demana segurament es podria portar aquí, i es tractaria una mica d'això.

Ni els uns hi han de donar valor, ni els altres hi hem de treure el mèrit.

Sr. Serra.

Sr. Jordi Font teniu la paraula centrant-vos, si us plau, doncs en el que fóra la repregunta del tema originat en la pregunta.

El Sr. Jordi Font:

Bé, jo voldria també excusar-me si m'he passat del tema, i en la segona repregunta espero que no succeeixi el mateix.

Amb les adjudicacions últimes del túnel he vist -i jo suposo que això va lligat amb l'acabament- que una partida pressupostària que s'ha adjudicat és la gestió del funcionament del túnel. La gestió aquesta he vist que no era una partida poc important, que era una partida molt important, i jo suposo que es refereix a tot el que heu estat explicant per la regulació semafòrica aquesta. S'hagués pogut mirar de gestionar tota aquesta partida... tota aquesta tècnica tan sofisticada de manera pública i no de manera privada, com s'ha fet?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Com vostè sap, fa poc temps que estem dins del Govern, llavors no li puc contestar bé aquesta pregunta, però sí que tota la gestió s'ha eternitzat bàsicament pels costos.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Doncs, passàrem si no a la pregunta número 16.

16. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa a les

mesures que pensa dur a terme el Govern per tal de minimitzar l'impacte negatiu que la realització de les obres ocasiona en la qualitat de vida dels ciutadans i dels visitants.

Fou registrada amb el número 775 i publicada en el Butlletí número 21/2005 del 14 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El programa polític de CDA + Segle XXI posa especial èmfasi en tot allò relatiu a la qualitat de vida dels ciutadans i, a la vegada, pretén impulsar els atractius del nostre país de cara a mantenir i millorar la nostra oferta turística; tant pels que estem vivint a Andorra com pels que vénen a visitar-nos és important que el nostre país estigui endreçat. En una pregunta formulada anteriorment ens referíem a la situació d'"estat d'obres permanent" que sembla patir el nostre país. Cal evitar que això continuï sent així, almenys en la mesura en què sigui possible. Som conscients que cal fer obres per tal de construir noves infraestructures. Sabem també que les obres, grans o petites, mentre es desenvolupen ocasionen problemes i molèsties. Del que es tracta, però, és de minimitzar l'impacte negatiu, les molèsties, que aquestes obres puguin ocasionar. Pols, fang, soroll, col·lapses viaris, etc. Fins i tot creiem important millorar els aspectes visuals més negatius vinculats amb la realització de les obres.

Per això, i més enllà dels problemes derivats de la realització d'infraestructures, pensem que cal afavorir -lògicament ara ens referim a tot allò relatiu a l'àmbit competencial del Govern- l'embelliment d'alguns punts visualment no gaire atractius de les nostres carreteres nacionals.

A partir de les preocupacions i consideracions que acabem d'expressar, formulem la següent pregunta: pensa el Govern dur a terme diferents mesures per tal de minimitzar l'impacte negatiu que la realització de les obres ocasiona en la qualitat de vida dels ciutadans i dels visitants?

En el cas que la resposta a la pregunta sigui afirmativa demanem que també s'expliqui el contingut de les esmentades mesures.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament. Teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Compartim plenament els neguits de la nostra ciutadania, i en resposta, el Govern des del moment de la presa de possessió és plenament conscient d'estructurar el ministeri amb una àrea de nova creació que li hem dit "Coordinació, seguretat, paisatge i imatge", que té com a objectiu la coordinació, seguiment, control, directives d'imatge, senyalització, ordre i higiene en totes les obres de titularitat pública per així donar a tots el nostres ciutadans i visitants una bona imatge dins dels necessaris treballs en la via pública.

En aquest sentit el ministeri ha pres les mesures següents: primer, la conscienciació dels agents implicats en el procés constructiu. Des del Ministeri d'Urbanisme i Ordenament Territorial s'han enviat cartes manifestant aquest neguit a totes les empreses constructores d'obra pública i edificació, demanant-los la màxima col·laboració indicant també que en les situacions d'inseguretat i de deixadesa s'aplicaran les mesures coercitives que contempla la normativa vigent. En aquest sentit s'han efectuat i s'efectuaran reunions amb les associacions i professionals corresponents.

Dos, redacció dels projectes: en la redacció dels projectes d'obres públiques i equipaments que contractarà l'Administració, es contemplaran explícitament en els seus documents el tancament de l'obra, el disseny paisatgístic i el seu manteniment durant tota l'execució de l'obra.

Les mesures que evitin les situacions de deixadesa, d'ordre, d'higiene i sobretot minimitzar la pols que pot produir l'entorn de les obres.

També es contemplarà i s'exigirà l'execució de les obres en dos o tres torns i, si cal, s'obligarà a executar-les de nit o en hores baixes en cas de situar-se en zones especialment sensibles per la circulació o en llocs de perill.

Organitzatives: la nova àrea té com a objectiu prendre les mesures escaients per minimitzar l'impacte negatiu que la realització de les obres ocasiona en la qualitat de vida dels ciutadans i visitants incidint en les senyalitzacions alternatives viàries, il·luminacions, proteccions, coordinació en l'entorn de les obres.

També, de caire normatiu tenim redactat el Projecte de reglament regulador de l'obertura de rases en la xarxa de carreteres i vies urbanes, amb l'objectiu que els treballs que s'hagin de fer estiguin degudament coordinats, ràpids i que compleixin els requisits necessaris perquè a l'acabament de l'obra no

malmetin la via pública, i exigirem responsabilitats fins a un any als demandats.

Aquest projecte s'ha lliurat a la consideració de les administracions i empreses parapúbliques afectades i s'ha previst sotmetre'l a l'aprovació del Govern properament.

De manteniment a l'entorn de vies públiques. Des d'aquesta àrea es vetllarà permanentment i conjuntament amb les corporacions locals afectades en el manteniment acurat de les àrees ajardinades, les rotondes, els sobreamples, les illetes, els talussos, etc. Així com d'eventuals zones d'acopar material o altres objectes que puguin incidir negativament en la imatge general de l'entorn.

I, per últim, la informació. Hem aprovat un nou rètol d'instal·lació en totes les obres públiques per procedir a informar al ciutadà dels aspectes que més interessin. El títol de l'obra, el nom de l'empresa, el pressupost adjudicat, i sobretot la data d'acabament de l'obra.

Avui ja hem començat a fer-ho i a canviar-ho en totes les obres públiques que estan en construcció actualment.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Enric Tarrado per la rèplica.

El Sr. Enric Tarrado:

Bé, agafo la paraula del que ha dit el Sr. ministre i espero que d'aquí un temps prudent puguem celebrar aquestes millores i que no haguem de tornar a venir en aquesta Sala a tornar-li a demanar el mateix.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica, Sr. ministre? Repreguntes?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

No sé... i primer li sotmeto a veure si realment entra dins del tema. Reconec que potser no hi entra del tot, però l'agafaré pels pèls dient que és l'impacte negatiu per a la salut pública que poden representar les senyalitzacions de les obres, i la pregunta va en el sentit següent, i no és en sentit de crítica sinó en positiu total. Si està previst que hi hagi un control d'aquestes normatives? I, m'explico: últimament ens toca passar per moltes obres, i n'hi ha que tenen

concretament les llumetes senyalitzadores posades però si el control passa durant el dia, resulta que es veuen, però per la nit moltes vegades aquestes no funcionen i poden ser causa, o són causa, d'alguns accidents, i doncs, la pregunta és si està previst un sistema de control d'aquestes, o un número per poder trucar en el moment en què un es troba amb aquest ensurt, que generalment és quan és fosc i les oficines estan tancades, si està previst algun element d'aquests?

En cas negatiu demanaria que es fes.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Sr. síndic, moltes gràcies.

Bé, en l'apartat que li hem dit d'"Organitzatives" ja s'hi contempla aquest apartat que és l'apartat d'il·luminació, bàsicament perquè moltes de les obres que estan per la nit estan molt mal il·luminades. Bàsicament aquest és un dels temes en els quals també hi tindrem molta cura perquè almenys la senyalització de les obres i sobretot en llocs de perill sigui el més acurat possible.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. ministre, jo li volia fer una pregunta, i és que a veure com valora vostè la que jo entenc com excessiva lentitud de les obres, i no parlo de la causa de la lentitud. Entenc que totes les empreses d'aquest país estan suficientment capacitades per fer-les. Però, no que pugui ser deguda a aquest problema d'incapacitat per part de les empreses sinó que entenc que és un problema estructural i és un problema que deriva directament de la manca de pressupost per fer front ràpidament a aquestes inversions.

Com ho veu vostè això?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre té la llibertat de contestar. Entenem una mica que ens estem apartant de la pregunta.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Bé, la situació estructural en la qual hem arribat en aquests moments bàsicament no és pel tema pressupostari sinó per la quantitat d'obres que estan començades en tot el país.

Les empreses no poden assumir la quantitat d'obres que hi ha, i aquest és bàsicament una mica, o una part dels motius dels retards que hi ha globalment en totes les obres començades en la via pública.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna altra repregunta?

Sí, perdoni Sr. Alay, El Sr. Font havia demanat abans de vostè la paraula.

El Sr. Jordi Font:

És una demanda de precisió sobre un esment que vostè ha fet, que jo crec que és una idea estupenda de senyalitzar totes les obres amb un pannel informatiu per descriure la tipologia de l'obra, etc. I, a mi m'ha semblat no sentir -i si no és així me n'excuso- però, què li semblaria a vostè també de personificar o d'anunciar en el cartell explicatiu de l'obra de qui depèn la direcció tècnica? Em penso que no ho ha dit, i jo penso que és un detall important. I quines són les empreses subcontractades? Perquè molt sovint sobretot en empreses d'obra pública ens trobem de què l'empresa és ics i la realització tota sencera d'aquella obra corre a càrrec d'una subcontractació.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Sr. síndic, moltes gràcies.

Bé, en aquest pannel informatiu evidentment la direcció de l'obra vam creure que no era massa important que hi fos bàsicament perquè si l'empresa -que l'empresa sí que hi és... vull dir, l'empresa o les empreses- ja hi és, la direcció d'obra no vam creure massa oportú que hi fos perquè també no té conseqüència directament amb l'usuari. Bàsicament aquesta sí.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

A veure no tinc cap interès especial en sortir-me de les preguntes i les repreguntes. Jo crec -i no voldria contradir-lo- que la repregunta que li havia formulat es movia estrictament en el terreny del que parteix de la pregunta del Sr. Tarrado.

Recordo que la pregunta del Sr. Tarrado diu: pensa el Govern dur a terme diferents mesures per tal de minimitzar l'impacte negatiu, etc?

Jo entenc, - i per això ho demanava-, de què una de les primeres mesures que s'haurien de prendre és que totes les obres -i em sembla haver entès, Sr. ministre, que m'estava dient que les empreses d'aquí no tenen capacitat, o aquí a Andorra no hi ha capacitat per fer tantes obres les quals es posen en funcionament des del Govern-, ara, jo crec que hi ha una responsabilitat del Govern, una de dos: o de dotar de més pressupost i buscar... no sé, altres empreses per fer-ho; o bé, no atorgar o no pressupostar obres que sap d'antuvi que no es podran fer.

O sigui, altrament ens trobem en la situació... -i jo visc a La Massana-, ens trobem que en molts llocs del país hi ha obres que es van mantenint amb dos o tres operaris, i per les raons que sigui s'eternitzen i causen problemes de salut, problemes de viabilitat, etc.

Jo no crec que això sigui un fató sinó una obligació per part del Govern de donar-hi una solució des d'aquesta política pressupostària i d'execució d'obra pública.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Sí, en la seva pregunta, una de les mesures que tenim a nivell de Govern és el plec de bases que està signat. Aquest plec de bases té una data de termini, i aquesta data de termini el que hem de fer és aplicar-la i les sancions que corresponguin a les persones que surtin d'aquest termini.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Em sembla una bona mesura, i acabo aquí. Jo el que vull dir és que el que caldria és que els terminis previstos siguin terminis que s'adeqüin i responguin a les necessitats del país i no a les possibilitats que pugui tenir el Govern amb l'empresa.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, si no hi ha cap més repregunta i havent exhaurit, doncs, totes les preguntes presentades pels grups parlamentaris, aixecaríem la sessió.

Moltes gràcies.

(Són les 19.10h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 26 de setembre del 2005

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern, presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de setembre del 2005, relativa a la **Llei 17/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre prestació de serveis empresarials i professionals**, (Reg. Núm. 804).

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern, presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de setembre del 2005, relativa a **unes obres que s'han estat duent a terme per damunt del riu Ariège a la zona de l'estany de les Abelletes**, (Reg. Núm. 805).

3. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern, presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 23 de setembre del 2005, relativa al **Decret d'estructuració del Ministeri d'Esports i Voluntariat**, (Reg. Núm. 806).

4. Pregunta amb resposta oral del Govern, presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 20 de juliol del 2005, relativa al **nomenament del Sr. Jordi Robert Ribes com a membre del Consell d'Administració del Servei de Telecomunicacions d'Andorra**, (Reg. Núm. 646).

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa al **desenvolupament reglamentari de la Llei de la funció pública**, (Reg. Núm. 763).

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa a la **construcció d'una llosa al llit del riu Gran Valira sota el Pont de París**, (Reg. Núm. 764).

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa al **Decret de modificació del Decret relatiu a l'establiment dels horaris comercials per a l'any 2005**, (Reg. Núm. 765).

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per

escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa al **Conveni sobre drets econòmics, socials i culturals**, (Reg. Núm. 766).

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de setembre del 2005, relativa a la **cruïlla de la carretera d'Engolasters amb la Carretera General 2 a Escaldes-Engordany**, (Reg. Núm. 767).

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de setembre del 2005, relativa a la **situació de perill per als vianants que transiten per la Carretera General núm. 2, en el tram del Coll de Caldes, a Escaldes-Engordany**, (Reg. Núm. 768).

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa a la **protecció de dades personals**, (Reg. Núm. 769).

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa a la **carta apareguda en un mitjà escrit d'informació manifestant la queixa d'una parella per haver estat retinguts a la frontera amb l'acusació de transportar una certa mínima quantitat de droga tòxica**, (Reg. Núm. 770).

13. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, consellera general del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa a **les actuacions que pensa dur a terme el Govern prop de les autoritats franceses per tal d'evitar nous problemes de manca de coordinació i de celeritat a l'hora de mantenir oberts, des de França, els accessos al Túnel i al Port d'Envalira**, (Reg. Núm. 772).

14. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, consellera general del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa a **les obres de realització de la rotonda situada just abans de l'estació del FUNICAMP**, (Reg. Núm. 773).

15. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa a

l'acabament de l'obra del Túnel del Grau de la Sabata, (Reg. Núm. 774).

16. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 14 de setembre del 2005, relativa **a les mesures que pensa dur a terme el Govern per tal de minimitzar l'impacte negatiu que la realització de les obres ocasiona en la qualitat de vida dels ciutadans i dels visitants, (Reg. Núm. 775).**